הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain

גיליון מס' 60 26.4.98

האם נבלה זמן רב יותר מול הטלוויזיה? האם מקומו של המחשב יהיה בסלון ולא בחדר העבודה? האם המלחמה על השלט בבית תצא מכלל שליטה? האם הצפייה בטלוויזיה תהפוך מאירוע חברתי לאירוע אישי? ולפחות חשוב, האם מערכות ההפעלה העתידיות יתרסקו גם הן?

ארוחות חינם, עמ' 4

הטלוויזיה הדיגיטלית

המחשב האישי והטלוויזיה לפני איחוד היסטורי עמ' 8-10

בתי קפה-אינטרנט. עלייתם ונפילתם, מהודו עד ניו יורק (דרך תל אביב)

עמ' 12

עמ' 6-7

בא, ראה, ניצח סטיב באלמר, מס' 2 במיקרוסופט, ביקר בישראל בשבוע שעבר. למי זה היה טוב, למי פחות, ומה יש לבאלמר לומר על מיקרוסופט

דו"ח אמין

יום העצמאות • מייקל ג'ורדן

עמ' 14

עדיעת הגולשים

חגיגות היובל הביאו עמן יותר ממנה גדושה של ציונות ונוסטלגיה, ובאמת שיש גבול לכמה אירועים מסוג בחירת שיר/אירוע/תמונת היובל - שלא לומר מהסוג שמתקיים על הבמה המרכזית - אפשר לסבול; אבל הנה דרך אחרת.

הצנחן ליד הכותל, בגין מסתודד עם סדאת, ילדים במעברה, בן גוריון בשדה בו... - הצלם דוד רובינגר חתום על כמה מהתמונות שמזוהות בזיכרון ה...טיווי כאבני הדרך של מדינת ישראל. אלף מתמונותיו מקובצות עכשיו בסי.די רום, שכולל גם סרטי וידאו ואפשרויות לחיפוש לפי נושאים. אין זיקוקין דינור, יהורם גאון לא מספק את הפסקול, ואף אחד לא מתווכח על כיבודים. עוד יתרון: מי שיושב ביום העצמאות ליד המחשב פטור מהשתתפות במנגל.

בתמונה: מצעד יום העצמאות, אפריל 1950

דיוקנה של ישראל מאת דוד רובינגר; JeMM Productions;
מחיר: 84 שקלים. לא נמכר בחנויות; להזמנות: 03-5124070

עכבר הכפר

איזה מתח "זה עובר רוב הזמן, למרות שזה מוסיף ממד של חוסר ידיעה לגבי הצלחתן של פעולות יום־יומיות" (ביל גייטס, בהתייחסו ל־40 המחשבים שמותקנים בביתו ואחראים על ביצוע פעולות כמו כיבוי והדלקה של מכשירים חשמליים)

אין חדש תחת השמש "כנראה בגלל זה אנחנו עוד לא משווקים את חלונות 98" (גייטס בולע את רוקו לאחר שמערכת ההפעלה חלונות 98 קרסה בעת הדגמה בתערוכת קומדקס 98' בשיקאגו)

העתיד (1) "אני צופה עתיד שבו אנשים ישתמשו בהרבה יותר מאשר מקלדת ועכבר כדי לתקשר עם המחשב שלהם" (עוד אחת מנבואותיו הסתומות של גייטס לגבי עתידנו הטכנולוגי)

העתיד (2) "צוות המפתחים שלנו עובד על פיתוח תמיכה בשפה טבעית, זיהוי קול, זיהוי כתב יד, ולמידה אוטומטית - כשהמחשב מזהה את הפעולות השגרתיות של המשתמש ומתחיל לבצע אותן בעצמו" (ועוד אחת)

איזה דיכאון "המרצה שלי לשייקספיר באוניברסיטה ערך את הטקסט המוער של רומיאו ויוליה. זה היה מפעל חיים: איסוף ההערות של מלומדים מ־400 שנה, מחקר היסטורי, יצירת קישורים אינטרטקסטואליים. כיום, אדם עם מחשב היה עושה את אותה עבודה בכמה חודשים, עם הרבה פחות טעויות" (רוג'ר אברט, בעל טור ב"יאהו אינטרנט לייף")

כל כך מעשי "מתברר שהרשת היא כלי לעשייה, ולא מכשיר של תכנים. אנשים משתמשים בה כדי לחפש מכונית חדשה ולמצוא מידע חיוני. הם לא רוצים סתם לקרוא תכנים באון־ליין" (עורך בכיר לשעבר ב־Wired, על הסיבה להפסדים של המגזין המקוון של הקבוצה)

כל העניין של הטלוויזיה הדיגיטלית (ראו עמ' 8־10) בהחלט מרגש את הקפטן שלכם, אבל מצד שני מצליח להוציא ממנו כמות מסחרית של תלונות. אפשרויות חדשות ומרתקות, כגון מעבר באמצע סרט קולנוע לאתר של הבמאי באינטרנט, או אפשרות להזמין מוצר באמצע סרט הפרסומת שלו, נראות לו טרדה מיותרת. "למה, תסבירו לי, למה הכל חייב להיות תוך כדי דברים אחרים? כבר אי אפשר לחכות לסוף הסרט?" השאלה, שהופנתה לאנשי צוותו של הקפטן, נשארה תלויה באוויר. "פשוט אין להם תשובה", חייך לעצמו הקפטן בסיפוק (וטעה).

באותו עניין, הקפטן מעוניין להגיב על מסע הפרסום של נטוויז'ן, שיצאה במבצע של גלישה חופשית בסופי שבוע. "שוב נרדמת מול הטלוויזיה?", כך הפרסומת (בציטוט חופשי למדי), "אצלנו היית יכול לגלוש חופשי". כך, בלי כוונה, פגעו המפרסמים בעצב רגיש מאוד אצל הקפטן שלכם.

כי הקפטן הוא מאמין גדול בתנומות מול הטלוויזיה. שעת שינה מול הטלוויזיה, הוא טוען, שווה לשלוש שעות במיטה. רופאים אולי יתווכחו עם הממצא הזה, אבל הקפטן מתעקש. יש לו גם תיאוריה: "העובדה שאנשים לא נרדמים מול האינטרנט, אבל מרשים לעצמם לנחור בקולי קולות מול הטלוויזיה", הוא נואם בלהט, "מלמדת - טוב יותר מאלפי סקרים - על העובדה שהרשת עדיין רחוקה מלהיות חלק אינטגרלי בחיים".

"תגיד", שואלים את הקפטן אנשי צוותו, "אתה נרדם בנהיגה?". "האמת, לא". "אז גם המכונית לא הפכה לחלק אינטגרלי מהחיים? ובאמצע טיגון חביתה אתה נרדם? לא. זה אומר שגם המחבת לא חלק מהחיים?"

"לא הבנתם אותי", מחליף הקפטן כיוון ומקווה שאף אחד לא שם לב, "בסך הכל ניסיתי לומר שהאינטרנט הוא משהו שמשאיר אנשים ערים". "מה חשבת, שלא נרדמים מול האינטרנט כי זה יותר מעניין מטלוויזיה?". "בטח שזה יותר מעניין", מנסה הקפטן, "יש שם הכל". "תפסיק", טוענים מולו הצעירים, "הסיבה היחידה שאנשים נשארים ערים מול האינטרנט ונרדמים מול הטלוויזיה, היא שהכורסאות בסלון נוחות יותר מכיסאות משרדיים".

הקפטן בוחן את הטיעון האחרון, נזכר בכורסת הטלוויזיה הצהובה שלו, משווה אותה לכיסא שעומד מול המחשב ונאלץ להודות שגם בוויכוח הזה הוא הפסיד. "אל תהיה עצוב", הם מנסים לעודד אותו, "אר־טו־טו יתאחדו האינטרנט והטלוויזיה ותוכל להירדם מול הרשת כמו מלך". הקפטן מנסה לדמיין את עצמו נרדם מול המסך של "יאהו!" וחיוך גדול עולה על פרצופו. אין ספק, עידן הטלוויזיה הדיגיטלית צופן בחובו הרבה לילות מרגשים

לקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03-5121755 פקסימיליה: 03-5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

מחפש מחשב?
כדאי שתשב!

(צילום אילוסטרציה)

לאור הביקוש הרב הארכנו את המבצע במספר ימים נוספים

■ לוח אם - TX PRO 512K + כרטיס מסך VGA 4MB + כרטיס קול 16 BIT SOUND מובנים ■ מעבד - INTEL PENTIUM 233 MMX
■ כונן - 1.44 "3.5 ■ זיכרון - 32MB SDRAM 168 PIN ■ דיסק קשיח - 2.5GB UDMA ■ מודם - VOICE PNP + FAX + 33.6 ■ עכבר
■ מקלדת - מקשים 104 ■ מסך - "15 מולטימדיה כולל רמקולים ומיקרופון מובנים במסך ■ כונן תקליטורים - X24
■ חלונות 95 עברית + תקליטור ■ תוכנת NETSCAPE 4.0 מותקנת.

המחיר:
$00,000

התחברות לאינטרנט מקנה מחשב חינם!!!
מתקשרים עכשיו ומקבלים:
מחשב פנטיום 233 MMX
+
200 שעות גלישה חינם
ומשלמים רק על 45 דקות גלישה ביום!

המבצע מיועד למצטרפים למועדון אקטיווינט ובכפוף לתקנון המבצע.

כתובותינו באינטרנט www.actvnet.com
www.shani.net

1-800-50-60-60

אקטיווינט חברת השיווק של
שני טכנולוגיות
מ"דע 1994 בע"מ

התחבר היום - אלפים כבר עשו זאת

מס' הרשיון של חברת שני טכנולוגיות
למתן שרותי אינטרנט 5-10471-0-95198

יש ארוחות חינם

ישנם המון מוצרים שאפשר לקבל באמצעות האינטרנט בלא תשלום. צריך רק לדעת איפה לחפש.

דפנה לוי־ינוביץ

את הביטוי הפסימי "אין ארוחות חינם" המציאו הרבה לפני שנולד האינטרנט. חיפוש יסודי ברשת מגלה לא מעט מחלקי מתנות, המוכנים להעניק מיני שמונצעס – ולעתים גם דברים שימושיים בהחלט – בלי לבקש תמורה. רוב האתרים שמחלקים מתנות בחינם עושים זאת מתוך צורך הדדי: הם זקוקים לכמה שיותר ביקורי גולשים ביום כדי למשוך מפרנסים ולממן את הפרויקטים שלהם, ובתמורה מוכנים לגמול למבקריהם במיני טובין. בהקשר הזה, גיליונות חינם של מגזינים, מנוי חינם על שירותים שונים ודוגמיות של מוצרים נועדו, ממש כמו בעולם החיצון, לתת למקבל לטעום משהו חדש, בתקווה שיישאר לו טעם של עוד, והוא יהיה מוכן לרכוש את הדבר עצמו תמורת תשלום מלא.

לאתרים אחרים יש מניע נסתר: הם ידרשו למלא שאלונים ולמסור פרטים אישיים לפני שישלחו לממלאים טי־שירט, דיסק או פוסטר, ובדרך זו יעשירו בקלות את מאגר המידע שלהם – מידע שאותו מוכנות חברות העוסקות בשיווק ובפרסום לקנות מהם בהרבה מאוד כסף.

רוב האתרים הנדיבים הללו הם אתרים אמריקאיים – מה שאומר שבשביל בעלי כתובת בארה"ב, מילוי של טופס פשוט באתר יכול להיות תחילתה של ידידות מופלאה, שתביא אל תיבת הדואר שלו אין־סוף קטלוגים, דוגמיות ומתנות בעתיד. תושבי שאר העולם ייאלצו בחלק מן המקרים לשלם את דמי האריזה והמשלוח, שלעתים הופכים את העסקה כולה ללא כדאית. חשוב גם לשים לב שהרוב הגדול של מחלקי המתנות מסתפקים במזכרות קטנות ומוצרי פרסום, ואילו האתרים שמבטיחים פרסים גדולים באמת – ממכונית ועד לקוטג' רב־מפלסי – כורכים את הזכייה בהשתתפות בהגרלה או בתחרות, שיש להניח כי עוד כמה מיליוני חולמים משתתפים בהן ומקטינים, מדי דקה בדקה, את סיכויי הזכייה.

"הארכיון האולטימטיווי" לא מתהדר בשם יומרני בלי כיסוי – זהו אכן אינדקס מקיף של אתרים שבהם אפשר למצוא מציאות, בלי להכניס את היד לכיס. זהו מעין מנוע חיפוש יעיל שמנווט בינות למאות אתרים המציעים את מרכולתם חינם. חוץ מאופציית החיפוש החופשי, אפשר למצוא כאן ארכיון מסודר לפי נושאים: החל במתנות שיסייעו לשכלל את הגלישה ברשת, לבנות אתרי אינטרנט טובים יותר או ליהנות פי כמה ממשלוח דואר אלקטרוני, דרך מתנות לבית, לילדים, לגינה או לקרובי משפחה.

http://www.tufa.com

"אוצף המקורות לחסכנים" הוא שמו המנומס של אתר המספק תשובה לכל שאלה בתחום "החיסכון מעל לכל". אם גם אתם שייכים לחבורה המגובשת של אלה שעדיין נושאים בארנקם שטר של 20 שקלים שהם הוציאו מהבנקט לפני חמש שנים, זה המקום לשכלל את השיטה, ולחלוק חוויות עם חברים. זהו גם אתר הבית של קבוצת הדיון של חובבי החיים החסכניים, והוא מציג עיתונים המיוחדים לחוכמת האל־בזבוז, אתרים המלמדים איך למלא צרכים שונים – בעיקר חומריים – בחינם, ואפילו איך לארגן חתונה בלי להוציא גרוש. האתר מציע גישה גם לאתרים שמלמדים איך לתקן דברים מקולקלים, למחזר ולנצל כל דבר עד הסוף.

http://www.best.com/~piner/frugal.html

"ירחון הקמצנים" הוא מגזין מקוון המיוחד לכל מי שהוצאה כספית מאפירה את שערותיו. הוא יוצא לאור מ־1992, ו־21 אלף מנויים חיים לאור עצותיו החסכניות:

http://www.cheapsk8.com

רוב האתרים המוכנים לשלוח מתנות עושים זאת על בסיס "כל הקודם זוכה". מספר המתנות מוגבל, ומי שאיחר את המועד יצטרך לחפש את מזלו במקום אחר. כדי למצוא מתנות בעלות ערך כדאי לבקר בקביעות באתרים המרכזים מספר גדול של קישורים למבצעים ולאתרי מתנות. הללו בדרך כלל גם יסכמו בשורה או שתיים את מה שיש בכל אתר, וייתנו לו ציון. דירוג 25 האתרים המשובחים לאוכלי חינם תוכלו למצוא בכתובת: http://www.soprano.com/frees.html. האתר מתהדר גם בחיפוש פנימי נוח מחולק לקטגוריות, החל ממחשבים ועד מזון לחתולים, דרך תקליטורים, מדבקות וכלי מטבח. עוד אתר מסודר ונוח לחיפוש הוא: http://members.xoom.com/emenhart. האתר הזה בוחר גם את פריט החינם היומי המומלץ, מציע עצות להתנהגות נכונה באתרים המציעים דברי חינם, ועוד. שירות נוסף המוצע כאן הוא מכתב אלקטרוני שבועי שמעדכן בחידושים והמצאות, ואפשרות לעיין בהמלצות של מבקרי האתר מן השבועות הקודמים.

מבחר אינסופי של מתנות יש ב: http://www.cappyscove.com/123freebies החלוקה הנוחה לקטגוריות כוללת דוגמיות חינם של מוצרים חדשים, מגזינים חינם, צמחי גינה לבחירתכם, מוצרים ניסיוניים ששיווקם המסחרי טרם החל ועוד. האתר גם מפנה את המבקרים לתחרות יומית, שבה ניתן לזכות בפרסים גדולים יותר.

ב"פור פרי" (חינם) אפשר למצוא מציאות לאספנים כמו קלפים חתומים של כוכבי ספורט אמריקאים, מתנות לחתונה, מתנות לבעלי תחביבים מיוחדים, ומתנות שאפשר לשלוח מהאתר ישירות לחברים ברחבי העולם:

http://www.wwriches.com/freestuff

"עמוד החינם המטורלל" מתהדר בלא מעט ציונים לשבח מטעם ירחונים ומבקרי אינטרנט. המאגר שלו באמת מרשים, וכולל רשימה של 300 אתרים שבהם אפשר למצוא צעצועי חינם יוצאי דופן, ויותר מ־1,500 מתנות שגרתיות.

http://idealist.com/bananas

רוב ההצעות ברשת הן מחברות וחנויות עלומות שם, אבל ב"כל החינמים הכי טובים" מתמחים במתנות חינם מחברות ידועות ומוכרות. גופנים חינם מפייפר דיירקט, ממתיקים מלאכותיים של נטר־טייסט, קרם שיזוף של קליפורניה טאן, טמפונים של טמפקס, סבון פנים של ג'ונסון אנד ג'ונסון, וספר המתכונים של סוכריות M&M.

http://www.angelfire.com/va/allthebestfreebies/oldmain.html

"ביאטריס", אחד האתרים רחבי הידיים שמספק הדרכה כמעט בכל תחום בחיי האינטרנט, מייחד עמודים גם למציאות. ההפניות הראויות לעיון כוללות תחרויות שבהן הפרס הוא מכונית חיפושית פולקסווגן, אספקת נרות רומנטיים לכל החיים, מחשבים, שברולט קורבט, שיט לאיי יוון וכרטיסים לטקסים שונים בהוליווד.

http://bguide.com/free.html

מדריך החינמונים של בן כולל גם רשימה מעודכנת של מספרי טלפון חינם וכתובות בארה"ב של חברות שישלחו, חינם, כמעט הכל.

http://members.aol.com/sk8ter305/bensfree.html

במה לא מפתיע: ספר החינמים, המבטיח ללמד איך לקבל הכל בחינם, עולה כסף (דמי משלוח, ליתר דיוק):

http://www.liglobal.com/tm/merchants/freestuff

הסיור ב: http://www.cheapfree.com נותן תחושה של ביקור במקדש הקמצנות העולמית, והוא מציע עדכונים בדואר אלקטרוני בכל פעם שמיתוסף משהו חדש, וביקורת הכוללת דירוג מתנות מרמת מדליקות עד גועליות.

לעומת זאת, ב: http://www.cozmosoft.com/free מציעים בעיקר מוצרים לשיפור חיי המין: תמונות, קונדומים – ואפילו סיגרים לאחרי. חוץ מזה יש שם גם משטחים לעכבר, סרטי וידאו לא־ארוטיים, ציוד משרדי, עיתוני אינטרנט, ורשימה שימושית של אתרים שמנהלים סקרים תמורת תשלום, תחרויות נושאות פרסים וכדומה.

"סייבר גולד", שירות חדש שמציע תשלום למי שמוכן לקרוא מודעות, הוא רק אחד הפטנטים להתפרנס בלי לעמול שמציע האתר הבא. עוד יש בו רשימה ענקית של רעיונות שנועדו ללמד איך להרוויח כסף און־ליין.

tp://www.netutopia.com/freebies/index.html

אחד המקומות המקצועיים ביותר לחיפוש מתנות, כולל ביקורות מקיפות, והמלצות ע דגש על דברים שאפשר למצוא רק ברשת:

p://www.geocities.com/SiliconValley/Heights/2266

כל מה שסטודנט עני עשוי להזדקק לו:

p://www.craftnet.org/prime/freestf2c.htm

הפתעות לילדים, צעצועים, תמונות של גיבורי קומיקס, מחקים, חולצות ושעונים מעוררים:

://www.craftnet.org/prime/freekid.htm

מקום המפגש של אוכלי החינם נמצא בכתובת:

//cello.qnet.com/~sudz

וכדי לגלות אם גם אתם ראויים להימנות עם המבקרים בנ"ל, גשו ל"מה אתם מוכנים לעשות בשביל לקבל חולצת טי בחינם?". אתר מצחיק, שבאמת מפרט 125 דרכים לזכות בחולצ טריקו שונות, ברשת ומחוץ לה:

/idealist.com/bananas/free–shirt.phtml

הרבה יותר DELL® במינימום משקל

DELL® גאה להציג את סידרת המחשבים הניידים המתקדמים והקלים בעולם: LATITUDE™ CP עם Pentium® PROCESSOR WITH MMX™ TECHNOLOGY, מאפשרים לך ניידות ונוחות מקסימלית.

LATITUDE™ CP דקים וקלים יותר מכל מחשב נייד שיוצר אי פעם:

משקלו 2.34 ק"ג בלבד, כולל CD ROM וסוללה.

מידותיו הקומפקטיות הופכות אותו לשותף מושלם לנסיעות ולעבודה מחוץ למשרד: גובהו 3.8 ס"מ, רוחבו 29.9 ס"מ, עומקו 23.6 ס"מ

Pentium® PROCESSOR WITH MMX™ TECHNOLOGY המגיעים למהירויות שיא של 233 או 166 מה"צ, בשילוב מאיץ גרפי נייד 128 ביט עם 2 MB VRAM ותמיכה לוידאו MPEG I, תומכים ביישומי מולטימדיה מתקדמים ועיבוד נתונים מהיר.

העובדה ש-DELL® מובילה בפיתוח טכנולוגיית סוללת הליתיום-יון באה לידי ביטוי בסדרת הניידים החדשה. חיי הסוללה ארוכים במיוחד, עד 5 שעות, **זמן העבודה מוכפל** ע"י צירוף סוללה נוספת, הניתנת למיקום בחזית, **ומגיע לעד 10 שעות** של פעילות רצופה בנסיעה או בפגישה. יציאת ה-C/Port, אטרנט Base-TX 10/100 והרחבת ערוץ ה-PCI מאפשרות גישה פשוטה לרשת וביצועים מושלמים כפתרון שולחני נגיש.

החל מ- $2799 בלבד
החל-מ-12,117 ש"ח כולל מע"מ

* מסך אקטיבי מסוג TFT ‎12.1" או 13.3" * זכרון 16MB - 128MB
* דיסק קשיח 1.6GB-5GB * כונן תקליטורים במהירות 20X
* מערכת מולטימדיה 3D * יציאת תקשורת חדשנית טכנולוגיית USB
* תיק נשיאה מהודר

לפרטים והזמנות:
1-800-744443

DELL®
להזמנות באמצעות האינטרנט
www.unitec.co.il
markting@unitec.co.il

UNITECH
TECHNOLOGIES A.S 1996 LTD
יונימק: רח' הנחושת 4 א.ת. חולון
טל. 03-5590166 פקס. 03-5599868

MMX™ intel inside pentium® PROCESSOR

For a complete copy of our guarantees or limited warranties, please write Dell U.S.A., L.P. Attn. Warranties. One Dell Way. Box 12. Round Rock. TX 78682. Leasing arranged by third - party leasing companies to qualified companies. Prices subject to change without notice. Intel Corporation. MS Microsoft. Windows and Windows NT. and registered trademarks of Microsoft Corporation. 3Com is a registered trademark of 3Com Corporation. The Intel Inside logo and Pentium are registered trademarks and MMX is a trademark of Intel Corporation. Direct Line is a service mark of Dell Computer Corporation. Copyright 1997 Dell Computer Corporation. All reserved.

התשלום בשקלים לפי שער 3.70 ש"ח = US$1
גלים פרסום ושיווק

באלמר. בעתיד, המחשב יהיה פשוט כל כך שלא יהיה משנה מי בנה מה. מיקרוסופט יכולה להיות חשובה פחות

מחקר של משרד המסחר האמריקאי, שפורסם בסוף השבוע, קובע כי הגידול בהיקף הסחר של חברות הטכנולוגיה והמידע, המונע על ידי התפתחות האינטרנט, הוא גורם מכריע לשגשוג הכלכלי בארה"ב ולבלימת האינפלציה. לפי הדוח, תעשיות הטכנולוגיה גדלות בקצב של יותר מפי שניים מקצב הגידול בכלכלה.

נשיא חברת נטסקייפ, ג'יימס בארקסדייל, ויתר על המשכורת שלו לשנת 97', וקיבל פיצויים בגובה דולר אחד. בשנת 96' השתכר בארקסדייל 100 אלף דולר.

בריאן וילסון, לשעבר מלהקת Beach Boys, העלה את השיר הראשון מאלבומו החדש לרשת. וילסון לא שלח את הסינגל לתחנות רדיו, והודיע כי אלה שמעוניינות להשמיע אותו צריכות לצרוב את הקובץ לדיסק, בטכנולוגיית Liquid Audio.

http://www.giantrecords.com

המכירות מאתר האינטרנט של חברת סיסקו עמדו בשנת 97' על 3.2 מיליארד דולר, לעומת פחות מ־100 מיליון דולר ב־96'.

http://www.cisco.com

המכירות של מכוניות חדשות מהאתר של Auto-by-Tel עמדו ב־97' על 6 מיליארד דולר, לעומת 1.8 מיליארד דולר ב־96'.

http://www.autobytel.com

לפי סקר של חברת StoreBoard, מגיע נתח השוק של HP בתחום מדפסות הזרקת הדיו ל־60% בארה"ב, ול־75% בישראל.

ביל שלח אותי

סטיב באלמר, מס' 2 במיקרוסופט, ביקר בשבוע שעבר בישראל. איך היה, מה זה אומר עלינו ומה זה אומר עליו

דרור פויר

האינסטינקט הבסיסי, בכל הנוגע למיקרוסופט, הוא לחפש את המניע האפל. לגיטימי בעיניי, גם אני עושה את זה לפעמים וחייבים להודות שזה די מהנה. הביקור של סטיב באלמר, מס' 2 במיקרוסופט, בישראל בשבוע שעבר, היה הזדמנות מצוינת לנסות את כל התרגילים, והפעם באש חיה. בכל זאת, בא הדוד מאמריקה, שופך כסף בלי חשבון, מקים קרנות הון סיכון, מכריז על פרויקט "ממשל זמין", מקים מרכזי אינטרנט ומכשיר 800 טכנאי תוכנה, תורם לפרויקט "מחשב לכל ילד" ואפילו מעניק (יחד עם נטוויז'ן) דואר עברי חינם לכל תושב. בטוח יש פה מניע אפל.

אבל אין פה שום מניע אפל. המניע גלוי לחלוטין. מיקרוסופט היא חברה מסחרית, שמקדמת את המוצרים שלה. אלה החיים. יותר מזה, בביקור זה מיקרוסופט עשתה רק טוב. הפרויקט של דואר בעברית לכל תושב, לדוגמה, הוא פרויקט מצוין. נכון, מסביב רועמות קלישאות הפוליטיקאים, וכל העניין מותנה בשימוש במוצרי מיקרוסופט, אבל בשורה התחתונה: כל מי שיש לו מספר טלפון יכול לקבל דואר אלקטרוני בעברית, וחינם. וזה יופי. אותו הדבר גם בפרויקט מרכזי אינטרנט קהילתיים. עשרה מרכזים כאלה יעזרו להמון ילדים להבין מה זה אינטרנט, וגם זה דבר טוב. צריך בשביל זה דפדפן של מיקרוסופט? נו, אז מה. מישהו אחר עשה את זה? עדיין לא. הנאמנות למרצים של נטסקייפ, במקרה הזה, היא קצת מוזרה. האנשים הטובים בנטסקייפ לא עשו שום דבר בשבילנו. אם הם רוצים, אגב, הדלת פתוחה. כל הנוגעים בדבר התחייבו שלא למנוע כניסת ידמים נוספים בתחום הדואר בעברית.

סטיב באלמר נתקל גם במנה גדושה של פרובינציאליות, על כל גווניה כמעט: ביטול עצמי בפני האיש מאמריקה מצד אחד, ומצד שני, התרסות ילדותיות כנגד האורח. אני שמעתי את באלמר נשאל לפחות עשר פעמים (וכך גם ראש הממשלה, שר המדע ושרת התקשורת) אם הביקור והמתנות הם חלק מהמלחמה התדמיתית שמנהלת מיקרוסופט מול החקירה המתנהלת בארה"ב, ו"האם (וזה כבר משעשע יותר) מיקרוסופט מנסה לקנות את ישראל?" צריך להאמין חזק שירושלים היא מרכז העולם כדי לחשוב שלביקור הזה תהיה השפעה כלשהי על דעת הקהל האמריקאית. השאלה אם מיקרוסופט קונה את ישראל היא סתם חזרה חסרת משמעות על קלישאות מעיתונים. אף אחד לא קונה אף אחד. ואם ראש הממשלה ושריו רוצים להיראות בקרבת באלמר, אין בזה שום פסול. מה הם אמורים לעשות, להתעלם? לדחות את ההשקעה? לחכות שחברת ענק אחרת תשקיע בעברית – שפה יפה, אבל חסרת חשיבות?

גם הטיעון שמיקרוסופט משתלטת על התקן בעברית לא ממש תופס. בקרוב כולנו נעבור לתקן שנקרא "יוניקוד 2". בלי להיכנס לזוטות טכנולוגיות: הדבר יאפשר לראות את כל סוגי העברית ברשת ויהפוך את מלחמת העברית בדפדפנים לזיכרון רחוק. מה גם שהתקן לעברית באינטרנט לא קשור בכלל לתקן לעברית בדואר אלקטרוני. בכל מקרה, הפעם אין לי טענות למיקרוסופט.

מיקרוסופט בלי גייטס?

סטיב באלמר שיחק פוטבול בצעירותו. הוא איש גדול מאוד ורחב מאוד. הוא השכיר הראשון של מיקרוסופט שלא היה איש טכני (הוא החל לעבוד שם ב־80'). הוא וביל גייטס היו שותפים לדירה בהרוואַרד (גייטס פרש, לבאלמר יש תואר ראשון מהרווארד ותואר שני מסטנפורד). היום הוא האיש מס' 2 בארגון וממונה על שיווק, מכירות ותמיכה. לא צריך להזכיר שהוא שועל ראיונות ותיק. כששאלתי אותו למה הגרסה העברית לחלונות 98 תתעכב בשלושה חודשים אחרי הגרסה העולמית, הוא אמר שהגרסה האנגלית של חלונות היא רק בטא לגרסה העברית.

זה קורה לך הרבה, לבוא למקומות קטנים ולשמוע תלונות על מיקרוסופט?

"האמת, אני לא שומע את זה הרבה. רוב הארצות רוצות אותנו אצלן. אני חושב שהעניין הוא שבעולם יש פחד ממחשבים, ואנחנו הפנים של תעשיית המחשבים. כשאתה פוחד ממה שמחשבים יעשו לחברה, את מי אתה רואה? את ביל גייטס. אנשים פוחדים מהאח הגדול, ולאח הגדול פשוט יש פנים, את הפנים של גייטס".

אתה וגייטס הולכים יחד דרך ארוכה. ראית את החברה הופכת מחבורת צעירים עם הילה של גאונות למה שהיא היום: ענק התוכנה והמונופול הגדול והמאיים. מה זה עושה לך?

"אני מעריך שכולנו רוצים להישאר צעירים. אבל אני מתגעגע לכמה דברים. ככל שהחברה גודלת, קשה להישאר בקשר עם כל האנשים. אני גם מתגעגע לתחושה שפעם האנשים הבינו מה אנחנו עושים, הדיון היה על מה לעשות, מה להרס. היום אנחנו מרבדים יותר על עסקים, על מונופול, כל השטויות האלה. לזה אני מתגעגע. קצת".

אחת מבעיות התדמית הגדולות של מיקרוסופט היא הכוחנות שלה. כשאתם רואים משהו שמעניין אתכם אתם לא רוקדים בלט מסביבו, אתם נכנסים ופשוט קונים את הכל. אתה אחראי על זה. השיטה הכוחנית של מיקרוסופט זה אתה?

"זו השיטה שלנו ושלי – לזוז מהר וביעילות, לעשות את מה שאנחנו חושבים שיעשה כסף וישפר את חיי הלקוחות. שניקח עוד זמן ונחשוב על כל דבר? לא. אנחנו פשוט קמים ועושים. וממה שאנחנו עושים, השירותים של החברות הקטנות מגיעים ליותר אנשים.

אני לא אפולוגטי בעניין הזה שאנחנו זזים מהר ויעיל, למרות שאני מבין שזה גורם לנו להיראות כמו לוחמי סומו במקום רקדני בלט. אבל זה לא מלחמה, הכל לטובת הלקוח".

זו לא רק המלחמה מול הכוחות הגדולים בשוק. גם מבחינת המפתח הצעיר, יש לו שתי ברירות – שמיקרוסופט תקנה אותו, או להיעלם.

"והוא יכול גם להישאר עצמאי, יש המון חברות סטארט־אפ שקמות כל שנה ומצליחות בלי להיות מיקרוסופט".

אבל זה תמיד "איתכם" או "נגדכם".

"זה נכון חלקית. זה לא עניין של "איתנו או נגדנו", אבל אם הם נכנסים לפלטפורמה שלנו, הם צריכים להתאים אלינו".

או, כמו במקרה ג'אווה של סאן, שפשוט לקחתם את השפה בעצמכם ושיניתם אותה כדי שתתאים לחלונות.

"אנחנו חושבים שמה שעשינו עם ג'אווה זו עבודה טובה. אתה יודע, באחד הנאומים שלי בישראל, שנערך מול 1,200 איש, שאלתי כמה אנשים כותבים ג'אווה. מתוך 1,200 הצביעו משהו כמו 30. שאלתי כמה מאמינים ב"כתוב פעם, הרץ תמיד" – הרימו אולי שתי אצבעות. חברות לא חייבות ללכת רק עם מיקרוסופט, יש עוד בחירות בעולם ואנחנו מכבדים את זה. הדבר היחיד שאנחנו אומרים זה שהתפקיד שלנו אינו רק לבנות את התוכנית, אלא גם לעשות אותה פופולארית. ואם אנשים אומרים, 'או, החלונות שלכם דוחקים את היוניקס שלי', זה נכון. אבל ככה זה בחיים וככה זה בעסקים, ואין פה שום דבר מצחיק. ג'אווה זה לא רע, אנחנו אוהבים את ג'אווה. אנחנו רק לא אוהבים את הרעיון של 'כתוב פעם אחת, הרץ בכל מקום'" (הסיסמה של ג'אווה, ד.פ).

עשר שנים מהיום. מיקרוסופט ממשיכה להצליח, מדריכי הערים שלכם תפסו תאוצה, חלונות 2005 זה להיט, אפילו עיתון הרשת שלכם, "הסלייט", מצליח. לאן תלכו משם? אתם פונים לחינוך, לממשל. זה העניין? כוח פוליטי? דיברנו על הפנים של המחשב. יש לנו את הפנים, אבל מה שאין לנו, עדיין, זה כיוון.

"עשר שנים מהיום, אני מאמין שעדיין נעבוד קשה לספק ללקוחות שלנו

מוצרים טובים. אנחנו לא נכנסים לממשלים – אנחנו מפתחים כלים שיעזרו לממשל להיות זמין. אנחנו לא נכנסים לעסקים חדשים, אנחנו מנסים לחשוף אפשרויות חדשות. מה שעשינו פה זה לא עסקים חדשים, זה להראות את האפשרויות – דואר בעברית, ממשל זמין. אנחנו לא מתמקדים רק בעסקים".

אבל בעתיד, אם "אורח החיים האינטרנטי", כמו שאתם אוהבים לומר, יתפוס, החברה שתספק את הכלים תהיה יותר ויותר חשובה.

"אבל היא יכולה להיות גם פחות חשובה, אני לא מתכוון בדרך הרעה בשבילנו. לך 30 שנה קדימה, זה רחוק יותר, ושנינו לא נזכור שדיברנו על זה. הרעיון שבעוד 30 שנה, החשיבות של האדם שבונה את הכלים תהיה כפי שהיא כיום היא מצחיקה. כמו לומר שהיום מכונאי הרכב הוא הכי חשוב בנוגע לתחבורה. כרגע מתעניינים יותר במה שיש מתחת. דמיין לך שכולם מסתכלים מתחת למנוע של המכונית כי זה חדש. היום זה מטופש, אני בא מדטרויט ואף פעם לא הסתכלתי מתחת למכונית שלי, אין לי מושג מה קורה שם. זה נוסע וזהו. בעוד 30 שנה, אני חושב שזה יהיה המצב. המחשב יהיה פשוט כל כך שלא יהיה משנה מי בנה מה. מיקרוסופט יכולה להיות פחות חשובה. יהיה חשוב יותר לבדוק לאיזה בנק נכון להתחבר, מאשר מערכת הפעלה כזו או אחרת שהגיעה לשוק".

ועוד על "פני התעשייה". בתעשיית המחשבים הכל אישי. מי יודע מי המנכ"ל של קוקה קולה או מקדונלדס? אתה יכול לשלוח אותם לרחוב ואף אחד לא יכיר. בתעשיית ההיי־טק הכל זה אנשים. יש את אליסון, גייטס, מקניילי, ג'ובס. והרבה יותר אנשים משתמשים במוצרים של קוקה קולה מאשר במוצרי מיקרוסופט.

"נכון. זה דור המייסדים. והמייסד תמיד מעניין יותר מהדור השני של המנהלים".

אתה יכול לדמיין את מיקרוסופט בלי גייטס?

"אם הוא יחיה הרבה, אז לא (צוחק). הוא לא יעזוב את מיקרוסופט עד שהוא יהיה זקן מדי מכדי ללכת. אני לא יכול לדמיין את מיקרוסופט בלי גייטס. אני גם לא יכול לדמיין אותה בלי עצמי. כבר 18 שנה אני שם. ובטח אני אהיה שם עוד 15. המחשבה מצחיקה, לא? מיקרוסופט בלי גייטס".

לדעתי, מיקרוסופט בלי גייטס תהיה כמו הקומוניזם בלי לנין ומארקס. מתו האידיאולוגים הגדולים, ונשארה רק הבירוקרטיה, המערכת מריצה את עצמה.

"דברים כאלה קורים, אני מקווה שזה לא יקרה לנו".

הצעה שאי אפשר לסרב לה

המיזם של מיקרוסופט נטוויז'ן ובזק הוא הניסיון הגדול ביותר עד כה לתמוך בעברית באינטרנט

לפני חודשים מספר הוציא משרד האוצר מכרז לדואר אלקטרוני בעברית, שיותקן ב־8,000 עמדות במשרדי הממשלה. אם מדובר ב־8,000 התקנות במחיר צנוע, נניח 30 דולר להתקנה, הרי יש כאן רבע מיליון דולר, לא כולל תמיכה ושדרוגים. אבל מדובר במכרז שמשמעותו רבה מכך בהרבה: יישום דואר אלקטרוני עברי תקני ומוסכם יהיה צעד חשוב במחשוב החברה הישראלית, וצעד חשוב גם לאזרח הקטן (והווירטואלי), שיוכל ליהנות הן מהיישום עצמו, והן מהקשר המובטח עם פקידי הממשלה. זהו בדיוק "ממשל זמין". מנהלי המכרז הקפידו על נקודה זו והודיעו שהפתרונות המוצעים חייבים להיות ישימים גם בסביבת משתמש בודד (שאינו מחובר מתוך ארגון).

ברוח זו פורטו דרישות הסף, ונקבע מועד נעילה של המכרז. נערכה פגישת ספקים, והמכרז אף הוארך, וננעל ב־15 באפריל. 15 באפריל היה יום חמישי, החג השני של פסח. בבוקרו

לבנת. ברכות חמות

של יום העבודה האמריקאי הבא – יום שני בבוקר, 20 באפריל – נחת בישראל סטיב באלמר, האיש מס' 2 במיקרוסופט, ואחת מההכרזות שהורכרזו: מיקרוסופט משקיעה 7.5 מיליון דולר בקרן הון סיכון לחברות ישראליות. עוד הכרזה שניתנה באותו מעמד: סוף סוף, דואר אלקטרוני בעברית במסגרת מיזם "דואר עברי לכל" של מיקרוסופט ונטוויז'ן, באמצעות בזק. במסגרת המיזם, תוצע לכל מנוי בזק כתובת דואר אלקטרוני המבוססת על מספר הטלפון שלו. הוא יקבל חיבור חינם לאינטרנט למשך שנה (שעה בחודש), ואקספלורר בעברית, חינם. הוא יוכל לשלוח דואר אלקטרוני לכל דיכפין. ואם חבריו בחו"ל ירצו לקרוא את הדואר

דו"ח אמין

עידו אמין

שהוא שולח להם, כל שיצטרכו לעשות הוא להוריד ולהתקין את אקספלורר 4.01 בגרסה העברית.

שרת התקשורת, לימור לבנת, בירכה על הפתרון החדשני והראשוני. "את מהפכת העברית הראשונה עשה אליעזר בן יהודה", אמרה השרה, "ואני שמחה שכעת אנו הופכים את העברית לא רק לשפת דיבור, אלא גם לשפת דואר אלקטרוני חוקית ותקנית". בדיוק מדברים אלה יצטרכו להתעלם השבוע במשרד האוצר, כשידונו בתוצאות המכרז הממשלתי לדואר אלקטרוני, כדי לשמור על אובייקטיוויות. כן, נכון, תוצאות המכרז טרם פורסמו. אם גם אצלכם נוצר הרושם כאילו המיזם של מיקרוסופט, נטוויז'ן ובזק זכה במכרז, טעות בידכם. המיזם הזה כלל לא הוגש למכרז הממשלתי.

פתרון של מיקרוסופט דווקא בן הוגש למכרז, ועלינו לחכות לתוצאות כדי לדעת אם זכה. התוצאות יוכרזו בעוד כשבוע מהיום, ולמעשה, בעת נחיתתו של סטיב באלמר בישראל, מעטפות המכרז שנמצאו אצל החשב הכללי באוצר, הממונה על המכרזים, עדיין היו סגורות.

דו"ח אמין היטה אוזן לשמועות הרוחשות, והנה מה שהעליתי. מי ניגש למכרז הממשלתי? כנראה שרק חברה אחת: מיקרוסופט. מי לא ניגש למכרז, ולמה? נציגי נטסקייפ לא ניגשו, אולי משום שבניגוד לצפוי, נטסקייפ לא שיחררה את קוד המקור של תוכנת הדואר של קומיוניקייטור 4, ולא היה אפשר להגיש הצעה למכרז כאשר לא ברור אם הקוד יהיה זמין להסבה לדרישות המכרז. עוד חברה שרבים ציפו למצוא מתחרה במכרז הזה, ושוויתרה מראש, היתה קומטאץ', חברה ישראלית העושה חיל בשירותי דואר אלקטרוני. אלא שקומטאץ', שפיתחה בעבר תוכנות לדואר אלקטרוני, מעדיפה לעסוק היום בדואר אלקטרוני מבוסס רשת, דוגמת שירותי הדואר שמוענקים ב"יאהו!", ב"ביזנס ויק", ב"דיסקברי צ'נל", ב"הד־בון", מאתרי הילדים המובילים בעולם, ולאחרונה באתר "ג'רוזלם פוסט". בכל שירותי הדואר האלה אין צורך בתוכנת דואר, אלא בדפדפן רגיל בלבד. בשלושת האחרונים שציינתי משתמשים במערכת של קומטאץ', אבל המכרז הממשלתי כלל לא התייחס לפתרונות כאלה. קומטאץ', אגב, מטפלת גם בשפות שאינן אנגלית.

עוד שאלה שהעלה אחד הספקים בכינוס הספקים של המכרז: האם ניתן לגשת למכרז עם יישום דואר אלקטרוני שמקבל ו[illegible]ת רק עברית "לוגית" (לפי גישת [illegible]קרוסופט) ולא עברית "ויזואלית" (זו הנהוגה כיום באתרי האינטרנט)? תשובת משרד האוצר: מצטערים, לא. מי שרוצה לגשת למכרז, צריך לתת הן לשולח והן למקבל הדואר זכות בחירה בין שתי השיטות. לדברי מיקרוסופט, מאקספלורר 4.01 אפשר לשלוח דואר בכל שיטה בעזרת ממיר מיוחד הנמצא ב"אאוטלוק אקספרס" המשולב בהתקנה של אקספלורר 4.01. אם כך הדבר, היא הצליחה לענות לדרישה שאיש לא חשב כי היא מסוגלת לענות לה. נניח שזה עובד, שאלה אחרת היא: האם זה יתפוס? אמנם, הדפדפן אקספלורר 4.01 נמצא כיום בשימוש של פחות מ־10% מהגולשים בארץ בלבד. אבל כל אחד יכול להורידו מהאתר של מיקרוסופט, http://www.microsoft.com/israel, חינם. ועכשיו, עם 2.6 מיליון מנויי בזק שעומדים לקבל הצעה לדפדפן, דואר אלקטרוני בעברית, 12 שעות אינטרנט חינם ועוד תמיכה של נטוויז'ן – הוא נמצא במרכז הניסיון הגדול ביותר עד כה לתמוך בעברית באינטרנט. יש לו כל הסיכויים לחדור עמוק לתוך השוק הישראלי.

לאלה המעדיפים לגשת למכרז בכל זאת, אפשר לעיין במסמכי החשב הכללי באתר משרד האוצר ב:

http://www.mof.gov.il/hashkal/frame5.htm

ביקור השבוע

ישראל באמת הופכת למעצמת היי־טק: בעקבות סטיב באלמר ממיקרוסופט, האורח הבא בישראל הוא סמנכ"ל סאן. סאן היא החברה שלה שייכת שפת ג'אווה, ואשר השיגה צו נגד מיקרוסופט לסילוק הלוגו של ג'אווה מן האקספלורר. בינתיים, עד שבית המשפט יחליט סופית, סאן מציעה פתרון מקורי, מעשי ומיידי: ג'אווה פלאג־אין היכול להשתלב גם באקספלורר, ויעניק, אפילו לגולשי אקספלורר, יכולת ג'אווה תקנית, כבר היום. לכבוד הביקור, הגה הגולש OZNIK את הסלוגן הבא:

יחד בג'אווה יחד בתקווה

תגובה. בנטוויז'ן נתנו לי השבוע הסבר לצורה הגרפית של הלטאה שלהם, שטענתי כי היא דומה ללטאה של נטסקייפ. לדברי משרד הפרסום שלהם, בעת שתכננו את הלטאה, הם לא ידעו כלל על קיומה של לטאת נטסקייפ, והדמיון בין שתי הלטאות הוא יד המקרה.

נכנסים לעידן הטלו

הטלוויזיה והמחשב האישי הולכים לקראת איחוד. איך זה קור
דבר בעולם התוכנה היום, השאלה העיקרית היא: ו

WIRED

בעיני הציבור ביל גייטס לא בדיוק מתקשר עם פוטבול, אולם אם לשפוט על פי הופעתו בתערוכת צרכני האלקטרוניקה בינואר, זהו רושם שמנכ"ל מיקרוסופט מבקש לתקן. באותה תערוכה הודיע גייטס על עיסקה עם חברת TCI, שהיא בבחינת ציון דרך – עיסקה שתביא להתקנת תוכנת חלונות CE (ראו "מילון", עמ' 15) על גבי 5 מיליון ממירים דיגיטליים שענק הכבלים מתכנן לפרוס בשנת 1999. גייטס – היורם הכי עשיר באמריקה, ובהחלט הקולני ביותר בבוז שהוא רוחש לטלוויזיה – הציג את הטלוויזיה של העתיד באווירה הצעצועית במרכז האירועים בלאס וגאס, והדגים כיצד תוכל לצפות במשחק פוטבול, לחזות בסטטיסטיקה, ואפילו להזמין את חולצת הקבוצה אותה אתה אוהד, הכל באותו זמן. גייטס, כמובן, יודע שעבור מיליוני אנשים טלוויזיה ופוטבול קשורים קשר אמיץ. אם הוא יצליח להשליט את רצונו, גם טלוויזיה ומערכת ההפעלה חלונות יהיו בלתי נפרדים.

גייטס, בקיצור, ממקד את תשומת לבו בממיר שמעל הטלוויזיה, הצעצוע הקטן ומעורר הבחילה הזה שמשמש כבית מעבר לאותות הנכנסים למכשיר הטלוויזיה שלך, והוא אינו היחיד שמתעניין בו. פחות משבוע קודם לכן, הכריזה סוני על עיסקה שתציב את שמה על הרבה מהממירים המצוידים בחלונות CE שמרכיבה ג'נרל אינסטרומנט עבור TCI. יום קודם לכן הכריזה סאן מיקרוסיסטמס, המתחרה העיקרית של מיקרוסופט, על הסכם לספק ל־TCI גרסה מוקטנת של ג'אווה בשביל אותם ממירים – סידור שמיד נתפס כמכה למיקרוסופט.

מיקרוסופט היתה כל כך להוטה שיהיה לגייטס מה להודיע בתערוכה בלאס וגאס עד כי צוות המשא ומתן שלה, שהיה בדיונים עם TCI מאז אפריל בשנה שעברה, עבד עד השעות הקטנות של הלילה כדי לסגור את העיסקה. מאז שיחותיו עם יבמ לפני זמן רב – אותן שיחות שהפכו את MS DOS למערכת ההפעלה הסטנדרטית למחשב האישי שבסופו של דבר איפ[שר] למיקרוסופט לשלוט בשוק המחשבים האישיים – לא היה ביל גייטס תלוי כל כך בשותף פוטנציאלי.

"מיקרוסופט רוצה להיכנס לקופסה באופן נואש", אומר גארי ארלן, מחברת ארלן תקשורת, חברת מחקר שבסיסה במדינת מרילנד. "זו היתה דרכה של TCI לומר 'אנחנו עדיין שולטי[ם] בנדל"ן'. מנקודת מבטה של מיקרוסופט, לפחות הם נכנסו פנימה. אך הם לא שולטים בקופסה, עדיין".

טנגו בין ענקים

אם חברות הכבלים יצליחו לכפות את רצונן, מיקרוסופט לעולם לא תשלוט בממירים. "התעשייה חוששת מאוד מפני גישה כמו זו של תעשיית המחשבים האישיים – מערכת הפעלה קניינית משולבת ביחידת עיבוד מרכזית", אומר ברוס ראוונל, מנהל שירותי האינטרנט של חברת TCI, שהיה מועיל מאוד בשיחות עם מיקרוסופט ועם סאן, "משום שזה נותן את השליטה בידי הספקים של אותם רכיבים". אולם שלא כמו נטסקייפ ובעלות בריתה בתעשיית המחשבים, אין ל־TCI עניין לנגח את מיקרוסופט. רחוק מכך: אפילו בלי ההשקעה של מיליון הדולר שהוא ציפה לקבל, יו"ר TCI, ג'ון מאלון, נתן למיקרוסופט אישור לבבי בתערוכה בלאס וגאס כשאמר "זהו הסוס שעליו נרכב" והכריז עליה כעל המובילה בדרך למיזוג בין הטלוויזיה למחשב.

מה שבאמת התברר בווגאס, בעצם, הוא גודל המגרש שאליו נכנסה מיקרוסופט. זה איננו מאבק של קנאה עם נטסקייפ החלשה. הפעם זה כבר טנגו בין ענקים. עם 11.4 מיליון דולר במכירות בשנה שעברה (שעלו מ־4.6 מיליון דולר ב־1994), מיקרוסופט עומדת מול חברות כמו סוני (46 מיליון דולר), טיים וורנר (21 מיליון דולר) ו־TCI (8 מיליון דולר, בלי להביא בחשבון את ההשקעות המשותפות עם מחצית מהקונגלומרטים התקשורתיים על פני כדור הארץ). מה שנמצא בסכנה אינו רק עתידו של הסלון האמריקאי, אלא סגנונות חיים גלובאליים במאה ה־21. ככל שהמלחמה בין מיקרוסופט למשרד המשפטים על החתונה בין הדפדפן שלה עם מערכת חלונות 95 הצטמצמה לקרב מבטים, ועורכי דין רציניים כינו זה את זה בכינויים של ילדים בני 6, לפתע התאפשרה המחשבה, דפדפן? איזה דפדפן? האם סיפור המאבק בין נטסקייפ, מיקרוסופט ומשרד המשפטים היה תצוגה צדדית בלבד, חימום לאירוע המרכזי? האם מלחמות הדפדפנים יהיו הערת שוליים בסוף המאה?

בידקו את האריתמטיקה: מחשבים אישיים תופסים מקום יציב בפחות מ־40% מהבתים האמריקאיים. רק ב־20 מיליון בתים יש מחשבים אישיים עם מודמים. בערך ל־68 מיליון יש טלוויזיה בכבלים. עבור ביל גייטס, האקשן אינו בסייברספייס. כדי לשמור על הצמיחה המדהימה שלה, מיקרוסופט צריכה להיות בשוק אותו מכנים אנשיה "טלוויז'ן־ספייס". השאלה היא, איזה נתח היא יכולה להשיג?

"מיקרוסופט נמצאת בשוק הטלוויז'ן־ספייס כבר יותר מחמש שנים", נזכר מייק קונטי, מנהל קבוצת הטלוויזיה הדיגיטלית, כשהוא יושב לשולחנו בבניין 9 של מטה החברה ברדמונד. "יש לנו היסטוריה ארוכה. חלקם היו ניסיונות טובים וחלקם ניסיונות לימודיים. אך עתה השלמנו את המעגל".

ממציאים את המחשב מחדש

המעגל החל בהודעה שכתב בקיץ '91 נתן מיירוולד, קצין הטכנולוגיה הראשי של מיקרוסופט. מיירוולד רצה לפתח את המחשב מעבר למחשב האישי, ובייחוד לתחום הטלוויזיה האינטראקטיווית. הקסימו אותו האפשרויות הגלומות בווידאו על פי דרישה (ובנוסף, התיישנות מיידית של מכשיר הווידאו וחברות השכרת הסרטים). מיקרוסופט יצרה קבוצה לטכנולוגיית צריכה מתקדמת, מעין חברת סטארט־אפ פנימית, כדי לפתח תוכנה שתשלוט במגוון מכשירים שאינם מחשבים אישיים, בהם טלוויזיות דיגיטליות.

גייטס ומיירוולד גייסו לצורך העניין את קרייג מונדי, מייסד ומנכ"ל חברת Alliant Computer Systems, שזה עתה התרסקה בניסיון לבנות מחשבי־על מקביליים לשוק המחקר המדעי. מונדי היה רכש מעניין: חכם, ממוקד, נלהב, מהסוג שאנשים מכנים "בעל חזון", בקיא היטב במערכות הפעלה אך חסר רקע במערכת חלונות. מחשבי־על היו רחוקים מחברת מיקרוסופט, אולם מונדי חשב שניסיונו בבניית צוותים בחברת Alliant יכול להועיל. הוא מיהר להיפטר מ"חלונות מודולריים", מערכת הפעלה בסיסית בלבו של דיסק אינטראקטיווי שהקדים את זמנו, והחליט להתחיל מחדש. התוצאה היתה חלונות CE – שם שמתייחס ל־Consumer Electronics, למרות שמונדי מתעקש שאין לו משמעות.

עד '93 מיקרוסופט ערכה דיונים עם חברות TCI, טיים וורנר, ATT וענקי טלקום נוספים בנושא השקעות משותפות בטלוויזיה אינטראקטיווית. הדיונים לא הובילו לשום מקום, משום, כפי שדיווח רנדל סטרוס בספרו "הדרך של מיקרוסופט", הן TCI והן טיים וורנר התעקשו על תוכנית בעלות של 50%־50% שתקשור את מיקרוסופט לפרויקט אך תשאיר אותן חופשיות לעזוב. אף על פי כן, מיקרוסופט ו־TCI שיתפו פעולה בסדרת ניסויים של טלוויזיות אינטראקטיוויות שהיו אמורות לפעול בסיאטל ב־'95. הניסויים מעולם לא עברו את השלב הפנימי בחברה, אך מערכת חלונות CE התפתחה למוצר המסוגל להפעיל כל דבר, מטלפון דיגיטלי עד למחשבים זעירים.

מונדי והצוות שלו לא היו צריכים רק לפתח מערכת הפעלה; הם היו צריכים להמציא מחדש את המחשב. משחר עידן המחשב האישי (כלומר, מייסודה של מיקרוסופט) המחשב היה קופסה בצבע בז' עם מקלדת ומסך, ובשנים האחרונות, עם עכבר. מה אם הוא כלל אינו בצבע בז'? מה יקרה אם הוא יהיה מלוטש ואפור ויישב על גבי טלוויזיה? או, כפי שכתב גייטס ב־'95 בספרו The Road Ahead, מה אם הוא לא יהיה גדול יותר מארנק, מצויד כך שיוכל לשלוח ולקבל דואר אלקטרוני ופקסים, וטעון בכסף דיגיטלי? האם מיקרוסופט עדיין תספק את התוכנה?

מונדי וקבוצתו היו צריכים גם לחשוב מחדש על החברה. כפי

יז'ן'ספייס

מה זה יעשה ומתי. וכמו כל
עם מיקרוסופט?

שבעלי מסילות הברזל היו צריכים להחליט בעבר האם הם בעסקי הרכבות או בעסקי התחבורה, מיקרוסופט היתה צריכה להחליט האם היא בתעשיית המחשבים האישיים או משהו גדול יותר. עם מיירוולד וגייטס בסביבה, זו לא היתה בעיה גדולה. העניין האמיתי היה כיצד החברה יכולה להרוויח כשהמחשב מתגלגל ומשנה צורה לאלפי צורות חדשות וחודר לחיי אנשים בדרכים שהם בקושי קולטים. כלכלת עסקי המחשבים האישיים היתה בשלב זה מספיק ממוסדת, ולפי התנאים של מיקרוסופט. אולם כשהדיגיטציה הגיעה לטלפונים ולטלוויזיה, מיקרוסופט מצאה את עצמה יותר ויותר על קרקע שבבעלות חברות גדולות יותר – AT&T, טיים וורנר, TCI. מה מסוגלת רדמונד להביא למסיבה, ומה היא מסוגלת לקבל בתמורה?

פיצה ב־8,000 דולר

בזמן שהתחבטו בעניינים אלה, הבינו אנשי מיקרוסופט שעליהם להמציא מחדש גם את הטלוויזיה. כחברה חכמה המסתמכת על תקשורת חסרת פנים וחסרת קול באמצעות אותות אלקטרוניים, מיקרוסופט תיאלץ להפוך את המדיום של עסקי השעשועים הידוע ביצירת פסיוויות המרדימה את המוח לכזה שיעודד את הצופים בדרך כלשהי לדבר בחזרה. כיצד היא תעשה זאת?

מונדי וקבוצתו ניסו לספק את התשובה עם "הטלוויזיה שלי" – טלוויזיה אינטראקטיווית של מיקרוסופט או בקיצור, MITV. אולם חוץ מראשי התיבות הקליטים ושרת וידאו שנקרא טייגר (משום שהוא פרס נתונים ל"פסים" כדי לאחסן אותם), MITV לא הצליחה מאוד. בתצוגה של טייגר בפני קהל של מנהלי חברות בשירות הציבורי, במכון החשמלי של אדיסון ביוני '94, קיבל גייטס הודעה מהמחשב על בעיה בדיסק ומיד אחר כך המסך התרוקן (דבר דומה קרה לו בשבוע שעבר עם חלונות 98). "אני חושב שזה סוף התצוגה", הוא התלוצץ, "אתם יכולים לראות שזה לא יקרה בן־לילה". הודעה נלהבת בתערוכה של תעשיית הכבלים שנה מאוחר יותר, עם שותפים כמו ESPN וסמסונג אלקטרוניקה לא הצליחה להרשים את המלומדים, שציינו כי מיקרוסופט הצליחה בעיקר בנשיאת vaporware (הכרזת שווא, ראו "מילון" בעמ' 15) לסביבת הטלוויזיה. לגבי המחיר, החדשות היחידות היו שיום אחד זה יהיה בהישג יד.

כמובן שאף אחד אחר לא ידע כיצד לבנות טלוויזיה אינטראקטיווית. עובדה זו בלטה בניסויים של חברת טיים וורנר באורלנדו שבפלורידה, כש־4,000 מנויי כבלים קלטו שידורים של משחקים מקוונים, את כל התחנות הקיימות ובנוסף, סרטים לפי דרישה ופיצה באמצעות שלט רחוק, כל זאת באדיבות שרתים רבי עוצמה של סיליקון גרפיקס וממירים שייצורם עלה 8,000 דולר כל אחד. הקשיים הטכניים היו עצומים. כדי ליצור את האפליקציה של הזמנת פיצה, נדרשו למתכנתים חודשים של עבודה ומאות אלפי דולרים.

מחשבים אישיים תופסים מקום יציב בפחות מ־40% מהבתים האמריקאיים. רק ב־20 מיליון בתים יש מחשבים אישיים עם מודמים. בערך ל־68 מיליון יש טלוויזיה בכבלים. עבור ביל גייטס, האקשן אינו בסייברספייס. כדי לשמור על הצמיחה המדהימה שלה, מיקרוסופט צריכה לעבור לשוק הגדול. השאלה היא, איזה נתח היא יכולה להשיג?

אולם בעוד מיקרוסופט התמקדה בהבטחה הרחוקה של טלוויזיה דיגיטלית, האינטרנט התפרץ לתודעה של וול סטריט, עמק הסיליקון והתקשורת. עד אמצע '95, כשהבום באינטרנט נמצא בתנועה מלאה, טלוויזיה אינטראקטיווית החלה להפוך לבדיחה. כדי להגן על לב לבו של העסק ולשמור על אמינותה, מיקרוסופט נאלצה לעשות משהו מהר. גייטס הפיץ הודעה פנימית שנקראה "נחשול האינטרנט" שבו הוא הודיע כי הרשת היא ההתפתחות החשובה ביותר במיחשוב מאז הופעתו הראשונה של המחשב האישי של יבמ והכריז כי האינטרנט נמצא בעדיפות ראשונה מבחינת החברה. מיקרוסופט עדיין היתה מחויבת לשלוש סדרות של ניסויים בטלוויזיה אינטראקטיווית – בסיאטל, בדאלאס ובפרברי טוקיו. מונדי חזה יציאה לשוק באזורים מטרופוליניים עיקריים בסביבות '97. אולם בסוף '95, כל הניסויים, חוץ מזה שבטוקיו, נעצרו.

בדצמבר אותה שנה גייטס ערך תדריך על "אסטרטגיית אינטרנט" ל־300 מנתחים ועיתונאים. חוץ ממערכת הזמנת פיצה היקרה בעולם, מה הניבה הטלוויזיה האינטראקטיווית? "שנדרשים הרבה מאוד כסף וזמן כדי לשנות תשתיות לאומיות", אמר מונדי. כמו כן, ניסיון כלשהו בעניין המחיר: קופסה במחיר 8,000 דולר לא היתה אופציה. אולם האינטרנט הוכיח את עצמו כבית ספר יעיל בהרבה. "המאמצים הראשוניים בעניין הטלוויזיה האינטראקטיווית היו חסרים את התשובה לשתי שאלות מפתח", אומר האנק ויג'יל, המנהל של מונדי לתכנון אסטרטגי: "מה היו המודלים העסקיים שילהיבו צרכנים מספיק כדי להשתמש בהשקעה שלנו? ומהיכן יבואו אותם שירותים ושימושים?" באינטרנט היו שירותים ושימושים למכביר, והרבה מאוד אנשים שהיו מוכנים להשתמש בהם, אומר ויג'יל. "אפשר היה לפתור את בעיית הביצה והתרנגולת".

החזון של WebTV

מנקודת המבט של מיקרוסופט, ייתכן והדבר הטוב ביותר באינטרנט היא העובדה שהוא הוליד את ה־WebTV, הסטארט־אפ של עמק הסיליקון שהביא את האינטרנט לסלון של אמריקה, ונרכש על ידי מיקרוסופט תמורת 425 מיליון דולר.

עבור מיקרוסופט, WebTV היא מעבדת הטלוויזיה האינטראקטיווית האולטימטיווית: לא רק שהיא מוכרת קופסאות ששווין 199 דולר אשר מציגות אתרי אינטרנט על גבי טלוויזיות רגילות, אלא יש לה גם יותר מרבע מיליון מנויים שמבלים (לפי מחקר של החברה) באון־ליין פי שניים וחצי יותר מאשר משתמשי מחשבים אישיים. וזה אינו קהל של מאמצים מוקדמים: ל־60% מהם כלל אין מחשב אישי. "הדבר המצחיק הוא שזה באמת מחשב", אומר קונטי בהתייחסו לקופסת ה־WebTV. "אבל אנשים חושבים עליה כעל טלוויזיה טובה יותר. זהו מודל שעלינו ללמוד ממנו".

מונדי הניח את היסודות לשלב השני של ההתקפה על הטלוויזיה. התזמון היה קריטי: התפתחויות במיקרו־אלקטרוניקה הביאו סוף סוף את ה"וידאו על פי דרישה" למציאות שבה הוא יהיה שווה לכל נפש, וטלוויזיה דיגיטלית החלה סוף סוף להתהוות. באפריל '97 קיבל מונדי את ההזדמנות שלו, כשהמנכ"לים של חברות כבלים אמריקאיות גדולות יצאו ל"סיור טכנולוגי אביבי" שעבר דרך רדמונד ועמק הסיליקון. שלושה חודשים מאוחר יותר בניו יורק, בשיחה עם אותם מנכ"לים בחדר הישיבות של מטה חברת טיים וורנר, השלים גייטס את הפרטים והסביר כיצד יכולה מיקרוסופט לספק את הפתרון הטכנולוגי הכולל.

מיקרוסופט דוהרת

אם היה רגע מדויק שבו איבדה מיקרוסופט את ההזדמנות להשיג אחיזה בטלוויזיה דיגיטלית כפי שיש לה על מיחשוב אישי, זה היה הרגע. כחודש לאחר הצגתו של גייטס, עמד מאלון בפגישה השנתית של TCI ואמר, "ביל גייטס רוצה להיות ספק הטכנולוגיה היחיד בכל ההתפתחות הזאת. כולנו נהיה טיפשים מאוד אם נרשה לזה לקרות". מאלון וחבורתו הקימו את Open Cable, יוזמה שתבטיח כי הממירים הדיגיטליים יהיו תואמים, בלי קשר ליצרן או למערכת ההפעלה. תפקידה של Open Cable היה לאפשר לכל חברת תוכנה לשלוט בטלוויזיה הדיגיטלית. מאלון הבהיר כי הוא מעוניין בגישה "שכבתית", עם מגוון חברות שמספקות חלקים שונים של המערכת. זהו משהו שמיקרוסופט "פשוט תיאלץ לקבל", הוא אמר לעיתונאים לאחר פגישה של בעלי המניות.

אולם הבעיה האמיתית של מיקרוסופט היא שמערכות ההפעלה לטלוויזיה דיגיטלית פשוט לא יהיו בעלות חשיבות כמו במחשבים אישיים. "לא חשוב מהו המעבד המרכזי או מהי מערכת ההפעלה", אומר ראוונל. "אלה פשוט המעיים בתוך הקופסה שגורמים לה לפעול בצורה נכונה. השירותים הם הקובעים".

מיקרוסופט מודעת לכך היטב; היא לא תרוויח הרבה כסף מהעיסקה עם TCI (פחות מ־60 מיליון דולר). אבל היא מקווה להשתמש בחלונות CE ובטכנולוגיית WebTV כמנופים שיפתחו את הקופסה, כך שתוכל להגיע לזרם הרווחים שבפנים. הטקטיקה שלה, עם חברות הכבלים כמו גם עם משרד המשפטים, מצביעה על העובדה שהיא מבינה את רצונותיה וצרכיה טוב יותר מאשר את אלה של העולם שאליו היא דוהרת.

TCI ומפעילי הכבלים האחרים רואים עצמם קונים ומוכרים של תכולת וידאו; הם אינם מתכוונים לחלוק את הרווחים מהמנויים שלהם עם חברת תוכנה. "מערכות הפעלה אינן מעניינות את חברות הכבלים", מסכים מנהל של חברת כבלים מאטלנטה. "מעניינים אותן שירותים שבעבורם הן גובות כסף מהלקוח. הן אינן רואות עצמן כצינור להעברת ביטים".

לחברות הכבלים, וידאו, ולא האינטראקטיוויות, זה כל העניין. "אינטראקטיוויות היא הציפוי של העוגה", אומר ראוונל. "איננו חייבים להמר על כך – אנחנו רק מהמרים על מה שאנו יודעים עכשיו, וזה עסקי הכבלים שלנו".

בשנות ה־90 המוקדמות נדמה היה כי ההבטחה של הטלוויזיה האינטראקטיווית לא קוימה, בין השאר עקב המחירים המופקעים של ממירים דיגיטליים. אך מה שהראו הניסויים היה שמה שהצרכנים רוצים באמת זה יותר טלוויזיה. הממירים החדשים של TCI יעלו רק 300 דולר, פחות מהממירים הדיגיטליים הנוכחיים, ויסופקו ללקוחות תמורת תשלום חודשי קטן.

אולם חוץ ממחירי הממירים השתנו עוד כמה דברים בחמש השנים האחרונות. מיקרוסופט חזקה יותר מאי פעם, בעוד שתעשיית הכבלים הוקמה לתחייה על ידי הימורו הנועז של גייטס. המניות של מיקרוסופט היו שוות 212 מיליון דולר על פי הדיווח האחרון, בעוד שצבירת ההון של שלוש החברות שמרכיבות את TCI היא רק 34 מיליון. משמעות הדבר היא שכל האימפריה של מאלון שווה 7 מיליון דולר פחות משוויו האישי של ביל גייטס. מנהלים ב־TCI, שעם 14 מיליון מנויים היא מפעילת הכבלים הגדולה בארה"ב, אומרים שהם יכולים לממן את השיפורים הנדרשים מתוך החברה, אבל עם חובות של 15 מיליון דולר זה לא יהיה קל. בינתיים, מיקרוסופט יושבת על מטמון מזומנים עודפים של 9 מיליון דולר. אבל אין לצפות שהיא תירגע.

מרדמונד, העולם נראה מאיים ומלא אתגרים כתמיד. "לפתע אנו דג קטנטן באוקיינוס הרבה יותר גדול", אומר קונטי. "זה ניסיון צנוע, אך גם מאוד משמח. אתה יודע, מישהו אמר פעם שהיופי של גידול גיאומטרי הוא שכל מה שקרה עד עכשיו לא חשוב. אני חושב שזה נכון גם בטלוויז'ן־ספייס. וזה מרגש מאוד".

כשדרן שילון יפגוש את וואלה!

תחום הטלוויזיה הדיגיטלית סוער גם בישראל. מי יכול להרוויח, מי עלול להפסיד, ואיך כל זה ישפיע על הרגלי הצפייה והגלישה

גיא הופמן

יום ששי אחר הצהריים. המשתמש – נקרא לו, בקיצור, מ. – מחובר לרשת, בוהה במסך. הדף פשוט לא יורד. החיבור איטי, האתר עמוס, הרשת פקוקה. יום שישי אחר הצהריים רגיל באינטרנט. אחרי שעה מ. מתעצבן ומכבה את המחשב בלי לצאת אפילו מ"חלונות". הוא מדליק את הטלוויזיה, מזפזפ בשלט. מחפש ומוצא סרט בערוץ 4 שנראה לו מוכר. איך קוראים לסרט? מ. מחפש את מדריך השידורים, אבל לא מוצא, מעביר לערוץ של לוח השידורים ומחכה שתופיע השורה של ערוץ 4. אחרי רבע שעה מתייאש מ., לא לפני שגילה כי שוב פיספס את ההתחלה של "שולחן לחמישה". מ. מכבה גם את הטלוויזיה, מתגעגע לאינטראקטיוויות של המחשב. בעצם, איזה אינטראקטיוויות? לפני חצי שעה כיבה גם אותו בטריקת עכבר. מ. עוצם את העיניים וחולם על הדבר הבא. אינטרנט במהירות הטלוויזיה, טלוויזיה שתספק, כמו המחשב, את הצורך האובססיווי בשליטה. החדשות הטובות הן שאולי הדבר הבא כבר פה. לדבר הזה קוראים טלוויזיה דיגיטלית.

קופסה שחורה

ביוני '97 הגישה "ועדת פלד להרחבה וארגון מחדש של מערך השידורים לציבור" מטעם משרד התקשורת את המלצותיה (ניתן לקרוא את הדו"ח באתר משרד התקשורת http://www.moc.gov.il), דו"ח ארוך ובו כמה סעיפים הנוגעים להפעלת שידורים דיגיטליים בישראל. מדובר בשידור של ערוצי טלוויזיה, רדיו וכל מדיה דיגיטלית אחרת למקלטים בבתים פרטיים ברוחב פס גדול, דרך רשת הכבלים או לוויין. המערכת משלבת טלוויזיה, רדיו ומחשב מקוון. הדבר מתאפשר באמצעות ניצול רוחב הפס להעברת כמות מידע דמיונית ביחס לכמות שאנחנו רגילים לראות בקו הטלפון שיש בבית, ואפילו ביחס לקו ISDN.

השאלה הראשונה היא: "איך לא חשבו על זה קודם?". בשידורי הטלוויזיה, אנו מקבלים בכבל אחד 50 ערוצים של 24 תמונות בשנייה ברזולוציה גבוהה. אף אחד לא היה מצפה שתוכניות בעלות רייטינג גבוה ישודרו בקצב איטי יותר. אפשר גם לשאול למה לא לנצל את רוחב הפס כדי להעביר יותר מאשר תוכניות אירוח וסרטים דוקומנטריים. ניצנים של צורת המחשבה הזאת נראו בשידורי הטלטקסט בעת העתיקה (שנות ה־80) ששידרו מידע טקסטואלי לצד שידורי טלוויזיה רגילים.

העוסקים בתחום הטלוויזיה הדיגיטלית בישראל מצויים כעת בשלב תכנון תשתית החומרה והטכנולוגיות הנדרשות. בולטות בתחום הן חברת NDS הירושלמית, ECI ותדיראן סקופיוס.

המצב שונה במקצת בנוגע להפעלת מערכת ה־DBS (Direct Broadcast Satellite). DBS היא שיטה של שידור מדיה דיגיטלית ישר לצלחת המותקנת בבית הלקוח. אין צורך בהנחת כבלים נוספים. בינואר אישרה הכנסת את הסעיף הרלוונטי בחוק ההסדרים, וכרגע כולם מחכים להחלטת משרד האוצר ומנהלת הסדרת השידורים במשרד התקשורת, אם להפעיל את המערכת דרך מכרז או בשיטת רשיון בכפוף לתנאי סף.

קבוצה בולטת שמתכוננת לקבלת רשיון, מורכבת מערוץ הטלוויזיה הצרפתי +CANAL, שכבר מפעיל רשת דומה באירופה, 3com, חברת התקשורת מעמק הסיליקון, חברת יוניקורפ וברודקאסט וידאו, חברה ישראלית המתמחה בהפקת שידורי טלוויזיה. ערכת ה־DBS שלהם, שתקרא NewSat, תהיה מורכבת מצלחת קליטת שידורי לוויין, וקופסה שחורה שתתחבר לטלוויזיה הביתית. הלקוח יהנה משידורי טלוויזיה, רדיו, גלישה אולטרה־מהירה באינטרנט מעל גבי מסך הטלוויזיה שלו, ואפשרות להורדת קבצים בקצב מהיר ישר למחשב האישי.

הכל על המסך

בעיה מהותית בפתרון הזה היא, שעם כל הכבוד למהירות של הטלוויזיה, מערכות השידור לא מאפשרות העברת מידע מהמשתמש החוצה. שידור ללוויין מבית פרטי פשוט אסור על פי חוק. לבעיה הזאת נמצא פתרון מקורי: הפרדת התקשורת הנכנסת מהתקשורת היוצאת. בעוד שכל המדיה הנכנסת זורמת לסלון דרך תקשורת לוויינית חד־כיוונית, יוצאות הפקודות מהלקוח לשרת דרך מודם שמובנה בתוך המכשיר ומחובר לקו הטלפון. ההיגיון פשוט: כמות המידע שהמשתמש מוציא החוצה אפסית לעומת הכמות הנכנסת.

בסרט הפרומו שהפיקו בברודקאסט וידאו, זה נראה בערך כך: המשתמשים יושבים מול מסך הטלוויזיה עם השלט (למעשה, מקלדת אלחוטית) ושולטים בשידורי הטלוויזיה באמצעות ממשק מוכר ונוח של חלונות וכפתורים שאותם מקרין מכשיר ה־DBS ישר על המרקע. יכולת ניווט בין סוגי המידע מתבצעת בנוחות המוכרת מהמחשב האישי. אפשר לבחור את התוכנית מתוך תפריט, לדפדף קדימה ואחורה בלוח השידורים, ואפילו להקרין את לוח השידורים על החלק התחתון של המסך.

למערכת מאפיינים נוספים המוכרים מעולם האינטרנט, כגון קביעת רשימת ערוצים פרטית על ידי המשתמש, מעין רשימת "סימניות" של טלוויזיה, או קוד הורים שמונע מהילדים גישה לערוצים בעייתיים. לממיר־מחשב יהיה גם קורא כרטיסי אשראי וארנק אלקטרוני, והוא יהפוך בלחיצת כפתור לסניף בנק מקוון או למרכז הזמנת כרטיסי קולנוע – שיטה שמופעלת זה שנים ברשת המחשבים minitel הצרפתית.

ואם כבר מדברים על שילוב מידע, בזמן צפייה בסרט, למשל, ניתן להעלות על המסך פרטים כמו שם הסרט, תקציר העלילה, שנת ההפקה, ואפילו לעבור לאתר של במאי הסרט באינטרנט באמצעות הדפדפן המובנה בתוך המכשיר. אם תרצו לראות אילו סרטים נוספים של אותו במאי יוקרנו השבוע, המידע נמצא במרחק לחיצת כפתור.

השילוב של אינטראקטיוויות וטלוויזיה פותח פתח לשלל רעיונות מקוריים, כמו השתתפות צופים בשעשועוני טלוויזיה שיצברו נקודות כאילו הם יושבים באולפן. בשידורי ספורט אפשר יהיה לשדר תחרות לא רק מכמה מצלמות שונות לבחירת הצופה (דבר שמתאפשר בשל רוחב הפס הגדול של הלוויין), אלא גם לשדר את מצב הליגה והרכב השחקנים אתמול, היום ולפני שנה, ולראות מהם משחקי המחזור הבא. במישור העסקי, תהיה אפשרות לקרוא נתונים מפורטים של מוצר ולהזמין אותו מתוך חלון המופיע בעת צפייה בסרטון פרסומת או בערוץ הקניות. יתאפשרו גם קישורים בין סרט פרסומת לאתר החברה באינטרנט לקבלת מידע רחב יותר.

גם שידורי הרדיו אמורים לעבור במגה־פס־השידור שמציע ה־DBS. כמו בשידורי הטלוויזיה, יהיה אפשר לבחור מבין מגוון של מאות תחנות רדיו בינלאומיות (עם כל האופציות: מידע על מבצעים, מילות השירים ואפשרות הזמנה מקוונת של התקליט). לא מדובר בעתיד הרחוק. בצרפת כבר מופעלים שידורים כאלה למיליוני צופים, ובארה"ב קיימים חמישה ספקי DBS, שמציעים שידורי טלוויזיה ומידע דיגיטלי באמצעות לוויינים.

גן עדן לפרסומאים

גם בישראל אמורות הרשויות להגיע להחלטה על שיטת ההפעלה בתוך שבועות מספר. משם, על פי הערכה, הדרך לבית המשתמש קצרה מאוד. פן אחר של העיסקה, הוא השימוש בלוויין (או בכבלי טלוויזיה) לצורך חיבור אינטרנט מהיר ונוח. שני יתרונות עיקריים: הורדת קבצים באמצעות צלחת הלוויין תתאפשר במהירות של מגה־בייט לשנייה (יותר מפי 30 ממודם 33,600), ותינתן אפשרות לגלישה פשוטה ביותר בדפדפן או בדיקת דואר אלקטרוני באמצעות השלט־מקלדת על גבי מסך הטלוויזיה, בלי הצורך לדעת להפעיל מחשב. הערוצים הרגילים ייראו יותר כמו אינטרנט, והאינטרנט ייראה כעוד ערוץ כבלים. האינטרנט יהיה רק חלק מחבילת בידור־מידע, שדומה יותר לטלוויזיה ורדיו מאשר חלק מחבילת תוכנות שלא מעניינות את המשתמש הממוצע. אולי זה יהיה עוד שלב באבולוציה של האינטרנט שהתחיל בשנות ה־60 כרשת מקצועית של משרד ההגנה האמריקאי ומדעני מדעי המחשב והפך בעשור הזה למדיום המוני. מי יודע מה תניב ההכלאה עם מדיית ההמונים הגדולה באמת?

דבר אחד בטוח: המגמה היא טשטוש הגבולות בין סוגים שונים של מידע ובידור שזורמים אליך הביתה. דני שפאר, ברודקאסט וידאו: "כל העולם מדבר על זה שהטלוויזיה והמחשב יתאחדו בשלב מסוים, שהכל ייכנס לתוך קופסה אחת. באותה עמדה תוכל לטעון את הארנק האלקטרוני שלך, לבדוק את מצב החשבון ולראות סרט".

מתי יגיע המוצר למדף?

"כשמדינת ישראל תעניק את הרשיון. תשתית הלוויינים כבר קיימת. כל מה שחסר זה ללכת לחנות, לשכור את הקופסה ולשלם דמי מנוי כמו שאתה משלם לחברות כבלים היום".

הספקים, בינתיים, רגועים

ישנם לא מעט גופים שבאופן טבעי עשויים שלא להתלהב מהפעלת DBS בארץ, בראש ובראשונה חברות הכבלים. לא במקרה אנחנו מוצפים בימים אלה בקמפיין של התאחדות הטלוויזיה בכבלים תחת הכותרת "החיים הטובים עם הכבלים". הקמפיין רץ בטלוויזיה וגם בעיתונים, ומי שקורא את האותיות הקטנות, ימצא שם את המשפט: "בקרוב, תשתית הכבלים תעניק לכולנו את האפשרות ליהנות משירותי התקשורת המתקדמים ביותר: מולטימדיה, טלוויזיה דיגיטלית דו־כיוונית והאינטרנט המהיר בעולם". חברות הכבלים לא רצו להגיב, מעבר לתשובה הלקונית: "הנושא רגיש ולא נחשוף את כל הקלפים".

נחזור לצד האינטרנטי של המטבע. מערכות הטלוויזיה הדיגיטלית אמורות להזרים את האינטרנט בקצב של מגה־בייט לשנייה. מה המשמעות של קצב כזה על חיי הגולשים? איך ייראה האינטרנט בישראל בעוד שנה? ולא פחות חשוב, האם יש לחברות האינטרנט הקיימות מענה לאיום הקצב הרצחני שמציע ה־DBS?

כדאי לדעת, שהמציאות קצת פחות ורודה ממה שתואר. יורם שוהם, סמנכ"ל שיווק ומכירות באינטרנט זהב: "גם אם המחשב יהיה מחובר בקו של מגה לשנייה, צריך לזכור שקו T1 (הנושא מגה־בייט לשנייה אל מעבר לאוקיינוס, ג.ה) עולה לנו כ־25 אלף דולר לחודש. ברור שלא יהיה אפשר לספק נפח כזה למשתמש יחיד במחיר נמוך יותר. הפתרון יהיה כנראה רשת מהירה ביותר בתוך הארץ, ובה יועברו *תכנים של מדיה חזותית* וקולית משרתים בתוך המדינה, וחיבור איטי יותר לחו"ל". גם כיום, קצב השידור למשתמש ISDN שמחובר ב־K128 הוא למעשה רק 7K כשמדובר בתקשורת לחו"ל.

פתרון דומה מציעה גם חברת ISDN־Net, שטוענת לכתר "החברה היחידה שמחברת אותך בקצב של 128K". התחזית של מגה־בייט לא מרשימה את החברה, שנמצאת כבר בשלב ניסויים בשטח עם טכנולוגיית ADSL, שיכולה להעביר 8 מגה־בייט לשנייה על גבי קווי הטלפון הקיימים. כמו כן עורכת החברה ניסויים של הפעלת אינטרנט על גבי תשתית הכבלים הקיימת בחולון ובשוהם. גם כאן מדובר בהפרדת התקשורת הנכנסת והיוצאת, בשילוב של מודם וחיבור לכבלים. לדברי דורון שמידט, סמנכ"ל שיווק ב־ISDN־Net, יהיה חלק מהטכנולוגיות האלה פעיל עוד בשנת '98. גם לדעתו, "הפתרון יהיה רשת חופשית ומהירה של אתרים ישראליים, שיצטרכו לגדול ולהתפתח כדי לתת את מרב המידע האפשרי, וחיבור של כ־7K לחו"ל". כלומר, כמעט בלא שיפור.

גם חברת נטוויז'ן החליטה שגל הטלוויזיה הדיגיטלית והאינטרנט המהיר הוא גל העתיד. החברה התמזגה עם חברת הכבלים "תבל" כדי לנצל את תשתית הכבלים הדו־כיוונית שלה (שאגב לא קיימת בחלק מחברות הכבלים האחרות) לצורך שידורי האינטרנט העתידי. מרק גזית, סמנכ"ל מחקר ופיתוח בנטוויז'ן: "ראינו בתבל שותף אסטרטגי מתוך מחשבה שבזק לא תישאר החברה היחידה שתספק תשתית נשיאת מידע דיגיטלי בישראל". נטוויז'ן אף החלה ביישום, באמצעות שורת מחשבים חדשים שרכשה, בעלי קיבולת דיסק של 150 ג'יגה־בייט. מחשבים אלה ישמשו כמעין זיכרון מטמון (cache) לאומי, ויביאו מבעוד מועד את האתרים המבוקשים לשרת בארץ, כך שבעידן החיבור הפנים־ארצי המהיר יוכלו הלקוחות ליהנות גם ממידע שנמצא במקור בחו"ל במהירות גבוהה. גזית: "מבחינתנו הטלוויזיה הדיגיטלית אינה איום, אלא דרך לספק ללקוחותינו שירות טוב יותר".

כרגע לא ברור איזו מהאפשרויות שהוזכרו תהיה הראשונה לנחות בסלון, או איזו תיתן שירות ופתרונות טובים יותר. נראה שכבר אפשר להתכונן לקצב אינטרנט של יותר ממגה־בייט לשנייה, לפחות באתרים ישראליים, ולשידורי טלוויזיה ורדיו מזן חדש בעתיד הקרוב ממש. עם זאת שאלות רבות נשארות פתוחות, כגון השפעתה של העלאת קצב מסיווית על עומס שרתי האינטרנט הקיימים, האם נבלה במשך זמן רב יותר מול הטלוויזיה? האם מקומו של המחשב יהיה בסלון ולא בחדר העבודה? האם המלחמה על השלט בבית תצא מכלל שליטה? האם הצפייה בטלוויזיה תהפוך לאירוע אישי הרבה יותר וחברתי הרבה פחות? איך בכלל משלבים את הפסיכולוגיה של אדם מול מחשב עם הפסיכולוגיה של חבורת אנשים מול טלוויזיה? ולא פחות חשוב, האם מערכות ההפעלה העתידיות יתרסקו גם הן?

ארכיון הארץ
הארכיון היחיד בישראל הפתוח לקהל הרחב עכשיו גם באינטרנט!

- 1460 גליונות "הארץ"
- 15,000 מ"ר מידע טהור
- 589 תקדימים משפטיים
- 481 פריצות דרך בהיי-טק
- 145 מובילים חברתיים

לחיצה אחת!

בארכיון "הארץ" באינטרנט ביכולתך לשלוף את המידע הדרוש לך מבין כל הכתבות שנכתבו ב"הארץ" ממאי 94, במהירות של לחיצת כפתור. הקש מילה או מושג מתוך מגוון עצום של תחומים כגון אקטואליה, פוליטיקה, פסקי דין ונושאים משפטיים שונים, כלכלה, מדע, תרבות וחברה, שוק ההון, תעשיות עתירות ידע ואינטרנט ומפתח החיפוש הידידותי של הארכיון ישלוף עבורך את כל הכתבות שהתפרסמו בנושא ב"הארץ" מפורטות לפי תאריך, שם הכותב ושם המדור המארח. בתום קריאת הכתבה, ביכולתך להורידה על הדיסקט הקשיח ולהדפיסה.

טלפון לתמיכה - IOL תמיכה טכנית 24 שעות ביממה - 03-5120212

הארץ

לא מה שחשבת

ארכיון האינטרנט של "הארץ" -

WWW2.HAARETZ.CO.IL/ARCH

אני הולך לברטה ואצלה גולש

הסייבר־קפה הראשונים נפתחו בקליפורניה בשנות ה־80, ומשם התפשטו לכל העולם – גם למדינות העולם השלישי. על עלייתם (ובעיקר נפילתם) של בתי קפה־אינטרנט בישראל, ועל הקשר שבין טכנולוגיה לטוסט גבינה צהובה

נאורה שם־שאול

תרבות בתי הקפה התפתחה בתחילת המאה בווינה, פאריס וברלין. במקומות החדשים אפשר היה לקרוא עיתונים, לפגוש חברים, לענות למכתבים ולשתות קפה – והם התפשטו במהרה לכל ערי העולם. תרבות הסייבר, לעומת זאת, קיימת רק מתחילת שנות ה־60, אז הוקמה רשת האינטרנט ומחשבים החלו להיות בשימוש נרחב.

הרעיון של שילוב בין בתי קפה לתקשורת אלקטרונית אינו חדש. בית הקפה הסייברי הראשון נפתח ב־1984. בתחילת שנות ה־90 כבר היו כמאה כאלה בעולם, והיום יש אלפים – בערים הגדולות וגם במקומות נידחים. האופנה של בתי קפה־אינטרנט נמצאת בפריחה, למרות הגידול המשמעותי במספר הבתים המחוברים לרשת. מבחינה זו היא מזכירה במשהו טלפונים ציבוריים – שלא נעלמו מהשטח אף על פי שלכולם יש טלפון בבית, ולאנשים רבים יש גם טלפון סלולרי צמוד.

באופן בסיסי, כל מקום הפתוח לציבור ומספק גישה למיחשוב ולרשת וכיבוד, נחשב לבית קפה סייברי. שולחנות וכיסאות, מחשבים וקווי תקשורת הם הציוד הבסיסי, וחשובה לפחות כמוהו האווירה, המשתנה כמובן מבית קפה אחד למשנהו. באדינבורו זה דומה יותר לבר מקומי, ובאמסטרדם מלווה העשייה בעישון מריחואנה. בית קפה כזה יכול להיות לונה פארק טכנולוגי כמו Cybersmith, בקיימברידג' מסצ'וסטס, עם 52 תחנות עבודה ומשחקי מציאות מדומה; מקום למפגש אינטלקטואלי, האופייני לפאריס; או "פריקייה" של כתובות קעקע ופירסינג, כגון Speakeasy שבסיאטל, ארה"ב.

השילוב המוצלח הזה, של תרבות פנאי המוכרת לציבור עם הידושים טכנולוגיים המרתיעים חלק ממנו, מעניקה לבתי קפה אלה תפקיד חשוב של החדרת הטכנולוגיה לציבור הרחב. כמו כן הם משרתים את אלה שכבר מורגלים בשימוש ברשת ואף תלויים בה, אך אינם נמצאים ליד החיבור הרגיל שלהם לאינטרנט, ומעוניינים בגישה חד־פעמית אל הדואר שלהם או לכל דבר אחר.

אולם מעבר לעניינים הפרקטיים בתי הקפה הללו הם ניסיון חברתי מעניין של זמננו. אפשר ללמוד הרבה על בתי קפה־אינטרנט לא רק מלשבת בהם ולהתבונן באנשים, אלא גם מחיטוט בדיסקים של המחשבים. מעצם הגדרתם משמשים מחשבים אלה, באופן אקראי וארעי, אנשים שונים לגמרי. חלקם מודעים לפרטיות וחלקם לא. חלקם מבלים שעות רבות מול המחשב הציבורי הזה ומרגישים בו כבביתם, וחלקם ממהרים הלאה לאחר בדיקה זריזה של הדואר שלהם. בשני המקרים, משאירים המשתמשים שלא במודע מכתבים אישיים, קבצים ופוינטרים, מהם אפשר ללמוד הרבה.

ההיסטוריה

בתחילה לא קראו להם סייבר־קפה או קפה־אינטרנט, אלא "בית קפה אלקטרוני", ומטרתם היתה להשתמש שימוש יצירתי בטכנולוגיה למטרות חברתיות. קיט גלווי ושרי רבינוביץ, שני מעצבים מניו יורק, הקדימו את זמנם וכבר ב־71' פתחו את בית הקפה The Kitchen. אז עוד לא היו מחשבים אישיים ואינטרנט, אבל כבר החלו ההתנסויות בשילוב בין אמנות לטכנולוגיה. ב־84' הקימו השניים בסנטה מוניקה, קליפורניה, את ECI – The Electronic Cafe International, שנחשב לאבי הסייבר־קפה. הוא קם כמעבדת מולטימדיה ותקשורת לציבור הרחב, כשאלה עוד היו בתחילת דרכם. רשת ECI הגדירה את עצמה כמעבדה אנושית וניסיון פוליטי/חברתי/תרבותי. אחד מהפרויקטים הראשונים של הרשת היה, למשל, יצירת הידברות בין שכונה היספאנית לשכונת שחורים, שהיו שרויות במלחמת כנופיות ונזקקו לחיבור וידאו שיגשר על העדר החיבור הפיסי ביניהן, שלא היה אפשרי. הניסוי קצר הצלחה מרובה, ונמשך בפעולות אמנותיות/תרבותיות ששילבו אמנים, ציירים ומוסיקאים שרצו לשדר את יצירותיהם בזמן אמת.

במשך כעשור בתי הקפה של רשת ECI כמעט היו יחידים במינם. לרשת סניפים נוספים בלונדון, ברלין ו־40 ערים נוספות בעולם, והיא מקפידה על התעדכנות מתמדת בטכנולוגיות חדישות ובחשיבה קונספטואלית על האמנות והתרבות בכפר הגלובאלי.

תקשורת מחשבים נכנסה לתמונה עם הקמת רשת בתי קפה, SF־Net שמה, בסן פרנסיסקו. קפה לא היה העניין העיקרי שם: על השולחנות מוקמו מסופי מלל, מוטבעים בגוף השולחן, שאיפשרו שיחה בין יושבי בתי הקפה. רק אחר כך, כשכבר נוצר הצורך בשירותי אינטרנט ציבוריים, צורפו למעגל כל משתמשי המחשבים האישיים, אלה שאין להם מחשב בבית, עוברי אורח שרצו להציץ בתיבת הדואר האלקטרוני שלהם, וטכנופובים שחיפשו דרך אל הטכנולוגיה.

באוקטובר 94' נפתח בלונדון "קפה סייבריה", אולי הראשון שהטביע את המונח סייבר־קפה, שנשאב מ־Cyberia, ספרו של דאגלס ראשקוף, סופר וגיבור תרבות ברשת, שסוקר את תרבות הסייבר החדשה.

אלפי בתי קפה־אינטרנט מצויים כיום בעולם. חלקם עצמאיים לחלוטין, וחלקם מקושרים לאגודות והתארגנויות של דומיהם. ברשת אפשר למצוא אתרים רבים עם עצות למפעילי בתי קפה־אינטרנט, ומנועי חיפוש המשרתים את מי שמשוטט בארצות לא מוכרות ומחפש גישה לאינטרנט (Iron_Man הוא השימושי ביותר מבין אלה).

המלה האחרונה בתחום היא קשר עין – טכנולוגיית הווידאו הדיגיטלי שהתפתחה בזמן האחרון אך עדיין אינה זמינה לכל אחד בביתו. זו מאפשרת לבני משפחה רחוקים לראות ולדבר זה עם זה במחירים שווים לכל נפש. ויש את המגמה של Cafe־Cam – מצלמות וידאו נייחות ממוקמות בפינת הקפה ומשדרות לכל המעוניין דיווח שוטף מהנעשה במקום. אחרים קוראים לעצמם SpyCafe, וממקמים את המצלמה מול מה שקורה ברחוב. יש כאלה בלונדון ובהונולולו, בסינגפור, ניו יורק ואפילו בלאטוויה.

העולם השלישי

אם לצטט את ניקולאס נגרופונטה, ראש מעבדת המדיה ב־MIT וממקימי המגזין WIRED, הרשת מביאה עמה גאולה לעולם השלישי. גישור על פערים הקשורים בגזע, מין, מעמד וגבולות מדינה ויכולת להעניק חינוך בינלאומי לשכבות אוכלוסייה של ילדים ומבוגרים בעולם השלישי עשוי לשפר את החברה והתרבות בעולם. הבעיה העיקרית בשלב זה היא תשתית התקשורת העלובה במדינות העולם השלישי, והעובדה שלכמחצית מהילדים שם אין אפילו גישה לטלפון, שלא לדבר על מחשבים אישיים וקשר לאינטרנט.

מכאן שלבתי הקפה הסייבריים חשיבות עליונה בארצות המתפתחות. בעוד שבבתי קפה אינטרנט באירופה ובארה"ב עיקר הלקוחות הם תיירים מזדמנים, באסיה בולטת דווקא הנוכחות המקומית. מבוגרים כצעירים מגיעים לבתי הקפה שם, כפי שמספר מר בקר, שהקים את רשת Cyber Cafe Club ביפאן, מלזיה, הונג קונג וסינגפור – ועתה הוא מתרחב למדינות ערב ולמדינות אחרות. הם באים לפגוש אנשים עם תחומי התעניינות דומים, לשוחח עם בני משפחתם הרחוקים, לשוטט ולחפש מידע ברשת, ואפילו ללמוד את שיעורי המחשבים הראשונים שלהם.

בנסיעתי האחרונה להודו ביקרתי בכמה בתי קפה אינטרנט. תשתית התקשורת בהודו ירודה ביותר, ועד אוגוסט 95' משרד התקשורת ההודי עדיין הגביל את ההתחברות לאינטרנט, אולם הגידול במספר המחוברים מרשים. בבומביי בלבד ישנם ששה בתי קפה־אינטרנט, מספר שכל עיר גדולה היתה מתכבדת בו. אני דווקא נהניתי יותר לבקר באלה שבערים הקטנות יותר, כמו מדראס, בירתה של טמיל נאדו, או טריבנדרום, בירת מדינת

http://www.neora.com

קרלה שבדרום הודו. הדבר הבולט לעין במבט ראשוני הוא העיצוב המודרני, כמעט חללי, שכל בתי הקפה האלה בחרו. גם באירופה ובארה"ב יש בתי קפה־אינטרנט סופר־מודרניים, אולם רובם מאמצים את סגנון המקום, וניכר בהם הניסיון לרכך את המפגש עם הטכנולוגיה ולחבר אותו למציאות המקומית. דווקא בהודו דומה שנעשית איזו קפיצת דרך, המדלגת על החיבור הזה ומביאה את החידוש בתלבושתו העתידנית.

פגשתי שם אמא שאינה יודעת להקליד, אך הביאה עמה טיוטת מכתב שביקשה לשלוח בדואר אלקטרוני לבנה שלומד בחו"ל, וסטודנט שלמד שנים אחדות בארה"ב ועתה הוא מבלה את זמנו מול הרשת בניסיון למצוא חברים שירעננו את האנגלית שלו ואת הידע שלו בתיכנות. 100 רופיות יקנו למבקר שעת אינטרנט, לרוב בתקשורת טקסטואלית בלבד, אבל לעתים בקו מהיר יותר, המאפשר גם גישה ל־WEB.

ישראל

ההיסטוריה של בתי קפה־אינטרנט בישראל קצרה, ותחילתה אינה מלבבת. בקפה ביאנלה ברחוב בעלי מלאכה 9 בתל אביב ניסו באמצע שנת 95' לשלב בחדר האחורי ערבי שירה, תערוכות ציירים ופעילות אינטרנט. הניסיון נכשל לאחר כמה חודשים. בסוף 95', נפתח ליד הסינמטק בתל אביב "אינטרנט קפה", אבל גם הוא נסגר לאחר זמן קצר. ב־97' נפתח ברחוב בן יהודה בתל אביב Caf@, שנסגר במהרה, הפעם דווקא בגלל הציוד הירוד. בירושלים, ברחוב מונבז שבמדרחוב, מתפקד שטרודל. קו החיוג והמחשבים לא־ממש חדישים, אבל יש התעניינות. המפתח להצלחה, לדברי המנהלים, הוא תפעול נכון עם גיבוי מקצועי ופתירת בעיות באופן מיידי, וכן תיירות אמריקאית. אלה מספקים את הפרנסה. אירופים פחות, ומקומיים – עוד פחות.

בית קפה־אינטרנט ששורד בתל אביב כבר תקופה לא קצרה הוא InBar, בפינת הרחובות שלמה המלך וקינג־ג'ורג'. בעליו הם האחים ערן ועמית ענבר, אלופי הארץ בגלישת גלים. מנהל את בית הקפה אלכס ברק, הבעלים של ישראלינק, חברת פיתוחי תוכנה לאינטרנט. ב־InBar יש ששה מחשבי פנטיום MMX, קו 128 פריים ריליי ל־ISDNNET, מצלמת וידאו, מדפסות ומגוון רחב של תוכנות, ריהוט אנגלי עתיק, ועיצוב סולידי־קלאסי. התפריט כולל את כל סוגי הקפה, משקאות קלים, יין, בירה, וודקה, וויסקי, טקילה, מילק שייק, טוסטים, קרואסונים ועוגות מאפה בית. שעת גלישה באינטרנט עולה 30 שקלים (20 שקלים למי שמשלם מראש בעבור 20 שעות). שיעור אינטרנט עם מדריך צמוד עולה 120 שקלים.

"בבתי קפה, כמו בספינות חלל, אנשים מרגישים קור וניכור. צבעים חמים יכולים לעשות את המפגש עם שנת 2000 קצת פחות מפחיד", מסביר ברק. "רוב המשתמשים הם תיירים, שבאים לבדוק דואר ולהתחבר בטלנט לחשבון שלהם בחו"ל. רק כ־35% הם ישראלים שאין להם אינטרנט או שיש להם, אבל רוצים הדרכה לגבי חיפוש מידע או שליחת דואר. יש אמא שבאה כל מוצאי שבת לדבר עם הבן שלה בניו יורק בתוכנת IPHONE של ווקלטק. פתאום בא איזה מנהל חברת אינטרנט מארה"ב שרוצה לעבוד מפה עד שיקים את העסק, ושוכר גם שירותי מתכנת HTML שלנו. לקוחה שהחבר שלה באיטליה מכורה לקשקושים שלו, ומהנדס מהונגריה שנמצא פה בהשתלמות מגיע כל ערב לשיחה היומית עם אשתו. ויש גם כאלה, סטודנטים ואחרים, שנעזרים במידענות – תחקירים רפואיים, וגם חיפושים כלכליים וסטטיסטיקות".

יש מכורים? יש מהמרים?

"יש ויש. לא מפריע לי אם מישהו בא מדי פעם להמר בקזינו, על כדורסל או סוסים. שישבו ויהמרו. אבל יש כאלה שמתמכרים לצ'אט, ואפילו שהם משלמים בעבור שעות על שעות של ישיבה פה, אני מרגיש שזה נגד האינטרס שלי. כשמתחילים להגזים – יש לי שיטה לגמילה. למשל, היתה פה בחורה אחת במצב ממש קטסטרופלי, לא זזה, לא אוכלת, רק גולשת. כשהמצב נהיה ממש לא לעניין, נתתי לה איזה תקופה להשתמש חופשי. עד שעבר לה".

קפה Inbar בתל אביב (מימין), וקפה אינטרנט בהודו. אשה ביקשה שמישהו יקליד בשבילה אי־מייל לילד שלומד בחו"ל

תצלום בהודו: י. בן־דב

- רשימה של בתי קפה־אינטרנט בעולם – http://www.cyberiacafe.net/cyberia/guide/ccafe.htm
- קבוצת דיון בנושא סייבר־קפה – alt.cybercafes
- איגוד סייבר־בתי קפה – http://www.theiac.org
- מנוע חיפוש Iron Man לסייבר־קפה – http://cybercaptive.com

תוכנות לניהול בית קפה־אינטרנט:

- חברת סייבר־דינר – http://www.cyberplace.com/cyberdiner.html
- איסטנט־נט־קפה – http://www.sime.com/netcafe/default_e.htm

בתי קפה עם מצלמת וידאו בזמן אמת:

- לאטוויה – http://www.binet.lv/cafe/camera.hts
- ניו יורק – http://cafe5.soho-stl.com

בתי קפה־אינטרנט בישראל:

שטרודל – http://home.palnet.com/strudel

Inbar – http://www.isralink.co.il/inbar999

מסייבר־קפה לסושי בר כשר

הגידול במספר המתחברים לאינטרנט בארה"ב גורם לשקיעת תרבות הסייבר־קפה שם

מייק ריוורה רוכן על מקלדת המחשב, ומנהל שיחה בחדר צ'אט. "היי, אני חושב שיש לי כאן לסבית", הוא אומר בלחישה. לריוורה, בן 19, אין מחשב בבית, ולכן הוא מחליף מסרים עם זר (או שמא זו זרה) באמצעות מחשב המוצב בסייבר־קפה.

אבל באותו אחר צהריים, לפני זמן לא רב, ריוורה היה האדם היחיד שישב ליד השורה הנאה של ששה מחשבים בוהקים ב־XS, סייבר־קפה ואולם למשחקי וידאו במרכז מנהטן. ומה שיותר גרוע: ריוורה, שמגיש פיצות בבית הקפה הזה, הוא אפילו לא לקוח־משלם. "מישהו השאיר את המחשב און־ליין, אז התחלתי לשחק עם זה", הוא אומר, לפני שהוא נאלץ לשוב לעבודתו מאחורי דוכן הפיצות.

המחשבים הנטושים ב־XS אינם מחזה בלתי שגרתי. באחרונה נסגרו בשקט, בעיר אחר עיר, הסייבר־קפה, או שהפכו למשהו אחר. רבים מאלה שעדיין פעילים מושכים פחות ופחות לקוחות – נתון מפתיע, בהתחשב בפרסום הרעשני לו זכו בתי הקפה הללו באמצע שנות ה־90.

במובן מסוים, שקיעתם של הסייבר־קפה בערי ארה"ב מלמדת על החיבוק היותר ויותר אמיץ של אמריקה את המחשבים ואת האינטרנט. לאחר שהאנשים שגלשו באינטרנט בבתי הקפה הוקסמו ממנו, ולאחר שהוזל מחירם של המחשבים במידה ניכרת, רבים קנו להם מחשבים ביתיים והתחברו לאינטרנט באמצעות ספקי שירותים שהבטיחו מהירות גבוהה. לאורך הדרך, הסייבר־קפה התרוקנו מאדם.

הרעיון של הסייבר־קפה – מקום שבו יוכלו הגולשים ברשת לפגוש אנשים אחרים וללגום קפה – עומד בסתירה [...]ן שבו מעוניינים מרבית האנשים לעשות שימוש במחשבים. אלה שגולשים ברשת [...] אפשרי אחר – עושים את זה בדרך כלל לבד. גם תשלום של שבעה עד 14 דולרים בעבור הזכות לשבת שעה בבית [...] ולעבוד במחשב – איננו בהכרח הגיוני בשבילם.

[...]ירל מיצ'ל, בת 21, בילתה באחרונה שעות ארוכות בסייבר־קפה בניו יורק כדי לרכוש את המחשב הראשון שלה באמצעות האינטרנט. אבל לאחר שקנתה את המחשב שעליו חלמה היא מתכוונת לצמצם מאוד את מספר ביקוריה בסייבר־קפה.

לדברי גורמים המעורים במגזר הסייבר־קפה בארה"ב, שינויים כאלה בדיוק בדפוסי השימוש במחשבים הם הסיבה לכך שהסייבר־קפה נכחדים בערך בקצב של הדינוזאורים לאחר פגיעת המטאור הגדול. קפה IDT מגה בייט, לדוגמה, שנפתח לפני שנתיים בצלן של כמה מהנויות המחשבים הגדולות של מנהטן, נסגר בפברואר. בעליו, גרי היימוב, פתח את בית הקפה מחדש כמסעדת פיצות וסושי כשרה – בלי מחשבים – "דה אוריג'ינל בויצ'יקס" שמה. גם "@קפה" בגריניץ', שנהנה בעבר מפופולאריות רבה, סגר את שעריו. סייבר־קפה נסגרו באחרונה בערים באזורים שונים, מוואשינגטון ועד לואיסוויל, קנטאקי. אפילו בסן פרנסיסקו, שם החלה ה"התפוצצות" הנוכחית של בתי קפה אינטרנט, זירת הסייבר־קפה נאבקת של הישרדותה.

המפתח להישרדות בתי הקפה הסייברדיים בארה"ב כיום הוא להציע ללקוחות הפוטנציאליים יותר מאשר מחשבים אופנתיים וחיבור אינטרנט מהיר. ב־@אלנ'ס, סייבר־קפה שנפתח לפני שנתיים וחצי במונטקלייר שבניו ג'רסי, שמונת המחשבים, בר המיצים, הקפה והארוחות הקלות עדיין מושכים לקוחות, אומר המנהל, מייקל טאונסנד. אבל, כדי להגדיל את ההכנסות, הוא אומר, הסייבר־קפה שלו מציע גם הכשרה בלא תשלום בבניית אתרים.

ה"אינטרנט קפה", שנפתח לפני שלוש שנים בגן בוטני לשעבר באיסט וילג' בניו יורק, פנה במכוון לעיצוב לא הייטקי ולאווירה לא רועשת. יש בו בר ארוך וצר שעליו ניצבים ארבעה מחשבים, מדפסת וסורק צבעוני, ועוד הרבה שולחנות וכיסאות נוחים. המערכת של בית הקפה משמיעה מוסיקת ג'אז קלה.

"זה סוג המקום שאנו מקווים שאנשים היו נהנים לשבת בו גם אם לא היו בו מחשבים", אמר ארתור פרליי, יועץ מחשבים והבעלים של בית הקפה. לדבריו, הסייבר־קפה הראשונים נשענו על "הזוהר והברק" של הטכנולוגיה החדשה. "אבל אחרי שההתלהבות והברק נשחקים, או מה שנשאר זה המציאות: אתה, יושב מול מחשב בפינה, ושותה כוס קפה".

ניו יורק טיימס

עדיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

יום העצמאות

בסרט "אהבה ומלחמה" של וודי אלן, מוציא אלן מכיס המעיל שלו גוש עפר, ומציגו לראווה כ"פיסת האדמה שהוריש לי אבא". הגרסה הווירטואלית של רעיון זה מוצעת לעיונכם ב"חתיכה מישראל", אתר המציע לכל דיכפין לרכוש נחלה בירושלים, דריסת רגל בארץ הקודש ופיסת אדמה מנחלת האבות. ההצעה באה עם ברכה רשמית של הרב עובדיה יוסף, תעודה ממינהל מקרקעי ישראל המאשרת את הרכישה, וטלפונים להזמנות באשדוד ובארה"ב. האתר מציע לשוהים בתפוצות להשתתף בחגיגות היובל באמצעות תרומה סמלית של 180 דולר, קודש לבניית בית חולים לילדים.

http://www.land.co.il

שבועיים בלבד אחרי פסח, ומגילה אחרת לגמרי בפתח. לאתר האישי הזה יש חזות ממלכתית כמתבקש, והוא מביא בהרחבה את סיפורה של מגילת העצמאות, תמונות של דוד בן גוריון מקריא את הכרזת העצמאות, ועוד.

http://www.geocities.com/CollegePark/Classroom/5095

מבצע החתימה מחדש על מגילת העצמאות יאפשר לכם להביע אישור מחודש בעקרונות המגילה באמצעות חתימה על עותק וירטואלי, המובא כאן במלוא יפעתו, ממש כמו האורגינל:

http://www.israel50.co.il

הדמויות הבולטות בישראל, שנבחרו בשנת ה־50 להיווסדה, מרוכזותכאן במסגרת משאל לבחירת איש ה־50. 25 מועמדים יש כאן, מתחומים שונים, וכמובן אפשרות לזכות בפרסים. אפשר גם לשלוח גלויות וירטואליות לחברים בחו"ל:

http://www.israel50.org.il/heb

אותה רוח משועשעת ששורה על אתר "ירושלים הווירטואלית" בכל חג – בין אם הוא מחייב צום, תענית או קרנבל ושתייה לשוכרה – מרחפת גם מעל דפי יום העצמאות של האתר רחב הידיים הזה. יש כאן די חומר לתעסוקה של שבוע־שבועיים, הסברים, תמציות היסטוריות, תמונות, הצעות לפעילויות, הרהורים על מצב המדינה, חידונים, משאל על יהדות הגולה, הצעות מיוחדות לחג – ומה לא.

http://www.virtual.co.il/city_services/holidays/independence/index.htm

נמרוד, ישראלי מבטן ומלידה, מספר לשאר ילדי העולם על יום העצמאות. אם תחטטו באתר תמצאו ילדים מארצות אחרות שמספרים על חגיהם הם:

http://www.kidlink.org/KIDPROJ/MCC/mcc0202.html

לא רק בארץ עתידות קהילות ישראל לחגוג את יום ההולדת ה־50 למדינה, אלא גם באפריקה, דרום אמריקה, ארה"ב, צפון־מזרח אסיה ואירופה. באתר של משרד החוץ אפשר לעיין בלוח החגיגות המפורט, וגם לשלוח שאלות ספציפיות. כאן תמצאו גם מידע סטטיסטי חשוב על מצב האומה, מאמרים וספרים על אירועי היובל החולף, מסמכים היסטוריים ותמונות.

http://www.israel.org/mfa/israel50

חורים בהשכלה אפשר למלא בסיוע אתר ההיסטוריה של מדינת ישראל, הכולל חדר צ'אט, לוח מודעות וקישורים להרבה מאוד אתרים העוסקים בתרבויות אחרות – מסין ועד סקוטלנד.

http://israeliculture.miningco.com/msub7.htm

אתרים חמים

תשכחו מהמנגל. "אני אוהב/ת פסטה" – האתר של ארגון הפסטה הלאומי של ארה"ב – מציע עשרות מתכונים המבוססים על פסטה, רטבים המחולקים לפי המרכיב המרכזי – עגבניות, שמנת או שמן זית – מידע תזונתי ומילון מונחים, למי שרוצה לעמוד סוף סוף על ההבדל בין פוזילי לפרפלה.

http://www.ilovepasta.org

המוזיאון הלאומי להיסטוריה של יהדות ארה"ב, הממוקם בפילדלפיה, מציע ברשת תערוכות מתחלפות, עמוד לילדים, לינקים, לוחות אירועים ותאריכים חשובים בהיסטוריה של ארה"ב, יהודי ארה"ב ויהדות העולם. מעניין מאוד, ועשוי היטב.

http://www.nmajh.org

תחרות "מיס יוניברס" שינתה תדמית, והחל מהשנה תחתור לייצג את המיטב בנשות העולם – ולא רק את היפות שבהן. על שינוי התפישה, האירועים והמועמדות (שלמרות הכל בטח לא יהיו ממש מכוערות) אפשר לקרוא באתר התחרות, שתתקיים בהוואי ב־12 במאי.

http://www.missuniverse.hawaii.com

במגזין "לבית" של סהר חברה לביטוח אפשר לעיין בפינות בענייני בישול, גינון, איכות הסביבה, שיפוץ הבית ובטיחות. עצות הגינון מתפרסמות במגזין על ידי "המועצה לישראל יפה".

http://www.labait.co.il

מאתר הקוסמטיקה של קסטרו אפשר היה לצפות ליותר: כרגע יש שם ברכות לפסח, שש חבילות קוסמטיקה ומספר טלפון לבירור כתובת החנות הקרובה למקום מגוריכם.

http://www.castrobeauty.co.il

בעיבוד החדש ל"לוליטה" של נבוקוב לקולנוע מככב ג'רמי איירונס כהומברט הומברט, ודומיניק סויין (שזהו סרטה הראשון) היא לוליטה. אדריאן לין ביים.

http://www.pathe–lolita.com

אתר השבוע

Addicted To Noise ו־Sonicnet הם שניים מאתרי הרוק הטובים ברשת. Addicted To Noise, בן הלוויה של המגזין, כולל טורים של מבקרי רוק גדולי שם (בין היתר ריצ'ארד מלצר ודייב מארש), חדשות מעולם הרוק, ביקורות וכתבות. יש לו תחנת רדיו פעילה, שמשדרת גם ראיונות והופעות חיות. Sonicnet, שמתופעל על ידי אותם אנשים, מציע תכנים דומים, עם הטיה לאלטרנטיווי – לייצוג מכובד זוכים היפ־הופ ומוסיקה אלקטרונית, ולהקות מתארחות לצ'אטים כמעט מדי יום.

http://www.addict.com
http://www.sonicnet.com

מילון

Vaporware מוצרים שההצהרה על פיתוחם מושמעת חודשים או שנים לפני שיווקם – שבסופו של דבר עשוי שלא להתרחש כלל. המונח הוטבע על ידי משתמשי אטארי, שלפעמים נאלצו להמתין חודשים לכותרים שבסופו של דבר לא ראו אור, ואחר כך שימש לתיאור מערכת ההפעלה חלונות 95, שיציאתה לשוק נדחתה אין־ספור פעמים. מקור המונח במלה vapor – אדים או קיטור.

Windows CE גרסה רזה של מערכת ההפעלה של חברת מיקרוסופט, המשמשת בעיקר במוצרים ייחודיים, כמו מחשבי כף יד, מחשבים תעשייתיים ומוצרי אלקטרוניקה. בסיסה של מערכת ההפעלה דומה לזה של שאר מערכות ההפעלה 32 הסיביות של מיקרוסופט, אולם הוסרו ממנה כל היישומים שאינם נדרשים להפעלת מוצרים ייחודיים. לראשי התיבות CE אין משמעות.

מצעד

עשרת אתרי האופנה האיכותיים ביותר ברשת, לפי לייקוס

http://www.pointcom.com

- http://www.gap.com
- http://www.levi.com
- http://www.jcrew.com
- http://www.fashion.net
- http://www.neimanmarcus.com
- http://www.mrblackwell.com/main.html
- http://www.nystyle.com
- http://www.elle.com
- http://www.models–online.com
- http://www.a1.com/shirt/t–shirt.html

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוויינובין

תראו מה שהעכבר הביא על...

- http://jordan.sportsline.com
- http://www.ac.wwu.edu/~n9345228/tom1.html
- http://www.chicago.tribune.com/sports/bulls/ws/1,1246,394,00.html
- http://www.angelfire.com/ny/Aaronskickasspage/index.html

מייקל ג'ורדן

אחרי עשר שניות שחקן הכדורסל מייקל ג'ורדן מוזכר ברשת האינטרנט, לפי מנוע החיפוש "אלטה ויסטה", 6,333,659 פעמים – הוא הספורטאי ששמו מוזכר הכי הרבה פעמים באינטרנט, ואחד מעשרת האנשים הפופולאריים ביותר ברשת. ג'ורדן נולד ב־17 בפברואר 1963 ברובע ברוקלין בניו יורק. גובהו 2.37 מטר, ומשקלו – 98 ק"ג.

אחרי דקה כבר בגיל 12 נחשב ג'ורדן לכוכב ספורט, אז גם זכה בכינוי "מר בייסבול". בתקופת התיכון ויתר על קריירה בבייסבול, לטובת הכדורסל, וב־84', אחרי שהוכיח את כישוריו בליגות של מכללות שונות, הצטרף לאן־בי־איי. באותה שנה הוביל את קבוצתו, השיקאגו בולס, לזכייה במדליה האולימפית במשחקים בלוס אנג'לס.

אחרי חמש דקות כבר בתחילת הקריירה שלו הפך ג'ורדן לאגדת כדורסל. בעונות הראשונות בקבוצה קלע בממוצע 37.1 נקודות למשחק. בשנת 87' זכה בתואר המכובד MVP – השחקן החשוב בכל נבחרת האן־בי־איי, וכדי להצדיק את הבחירה חגג בינואר 88' את הנקודה ה־10,000 שקלע לזכות קבוצתו.

אחרי רבע שעה ב־6 באוקטובר 93' זיעזע ג'ורדן את עולם הספורט כשהודיע על פרישתו מהאן־בי־איי – חודש לפני תחילת עונת המשחקים. שנה וחצי מאוחר יותר, במארס 95', חזר ג'ורדן לליגה במדי השיקאגו בולס. הפופולאריות של ג'ורדן גאתה, וחברות רבות החלו לחזר אחריו כדי שיפרסם את מוצריהן. בין היתר השתתף במסע פרסום גדול לנעלי נייק, שבעקבותיו צורף לשמו הכינוי "AIR". הוא כיכב גם בפרסומות למכוניות שברולט, להמבורגרים של מקדונלדס, לתחתוני האנס ועוד. ואם זה לא מספיק – לפני שנה הוציא לשוק בושם שנושא את שמו.

אחרי חצי שעה המגזין האמריקאי "פיפל" בחר בג'ורדן בשנת 91' כאחד מ־50 הגברים היפים בעולם, ובשנת 96' – אחד מ־50 הספורטאים הטובים בכל הזמנים. לפני שנתיים איורר ג'ורדן את כישורי המשחק שלו כשכיכב בסרט הקולנוע המצויר "ספייס ג'אם", לצדם של באגס באני, דאפי דק ואחרים.

שלישי 28.4

05.00 צ'אט עם כוכבת הסבוניות האמריקאית טי סי וורנר (המגלמת את דמותה של קלסי ב"כולם היו בני")

http://www.pathfinder.com/people/interactive/transcripts/w/tcwarner.html

05.00 סלון ספרותי – שיחות על יצירות של משתתפי הדיון

http://talk.excite.com/go.webx?98@@chat/rooms/literary_salon.intro.html

רביעי 29.4

03.00 ראיונות וידאו עם ה"כמיקל בראדרז" ועם "דינוזאור ג'וניור"

http://www.rollingstone.com

07.45 קונצרט חי של להקת צ'יפ טריק

http://www.liveconcerts.com/events/980428cheaptrick

חמישי 30.4

02.30 צ'אט עם דגלאס אדמס

http://www.pathfinder.com/people/interactive/transcripts/a/dadams.html

03.30 קונצרט חי של קריסטין הרש, בווידאו

http://www.rollingstone.com

ששי 1.5

03.30 הופעה חיה של טורי איימוס מפארק ווסט בשיקאגו

http://www.rollingstone.com

15.00 צ'אט עם בובי גולד, מנהל נבחרת ויילס, לקראת משחקי גביע אירופה

http://www.oi.beeb.com/chat/comingup/index.html

שבת 2.5

14.30 תוכנית הפסיכולוגיה של רשת פוקס, הכוללת ייעוץ למאזינים

http://www.foxnews.com/newsnow

15.00 הטבע מתעורר – קולות מן הזריחה בטבע בקליפורניה

http://www.greencafe.com/nature

ראשון 3.5

16.00 עמוס עוז מתארח בצ'אט של "סנונית"

http://www1.snunit.k12.il/next_irc.html

21.00 בייסבול מכללות אמריקאי בשידור חי

http://audioscape.com/sports/dc

שני 4.5

04.30 מוסיקה גותית בביצוע הרכבים נבחרים ממחתרת המוסיקה של לוס אנג'לס

http://liveconcerts.com/events/980503alienvinyl

16.00 ספורט לא מצונזר – שעה של פרשנות ספורט חסרת גבולות

http://www.sportsline.com/u/radio/live/index.html

כדי להשאיר את המצפון שלנו נקי, אנחנו חייבים להודות: HP LaserJet 4000 החדשה תזדקק לניקיון מפעם לפעם, אבל הודות לטכנולוגיה החדישה והמדהימה שהיא מציגה, זה כל הטיפול שהיא תזדקק לו.

קלות מדהימה בהתקנה

HP LaserJet 4000 החדשה מצויידת במתקין האינטרנט החדש של HP ובתוכנת הבקרה מרחוק HP Web JetAdmin – המאפשרת גישה מרחוק ודיאגנוסטיקה בזמן אמיתי דרך האינטרנט.

קלות מדהימה בהפעלה

HP Transmit Once היא טכנולוגיה המבטיחה שכל הוראת הדפסה תגיע למדפסת רק פעם אחת – שימושית במיוחד במשלוח מספר רב של עותקים להדפסה (MOPy) טכנולוגית FastREt מעניקה איכות הדפסה של 1200dpi בגודל קובץ של 600 dpi ובזכות מעבד RISC 100 Mhz המדפסת מפיקה פלטים באיכות גבוהה, במהירות של 16 עמודים לדקה ומאפשרת פעולה קלה ללא תקלות ברשת. אך עיקר החסכון בזמן מתבטא בשימוש היום יומי, טיפול יעיל בנייר עם 3 מגשי הזנה המכילים כ–1100 דפי A4 וטונר המספיק ל– 10,000 דפים לזמן עבודה ארוך יותר.

וכדי להפוך את העבודה שלך לקלה ויעילה עוד יותר, הוספנו את טכנולוגית JetSend המאפשרת למערכות הציוד ההיקפי שלך להתקשר זו לזו.

HP JetSend Communications Technology
http://www.jetsend.hp.com

פרטים נוספים, תוכל לקבל אצל המשווק המורשה הקרוב אליך או באתר האינטרנט www.hp.com/peripherials

HP LaserJet 4000 החדשה –
חבר אותה, תדליק אותה, ותתחיל לעבוד.

WINNER BYTE BEST of SHOW November 1997 • Las Vegas

OFFICIAL SUPPLIER

לקבלת מידע נוסף ופרטים על המשווק הקרוב אליך התקשר עוד היום למפיצים הראשיים:
EIM: 177-022-6299 CMS COMPUCENTER: 177-022-4066
או באתר האינטרנט: http://www.hp.com/peripherials

HEWLETT® PACKARD